

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

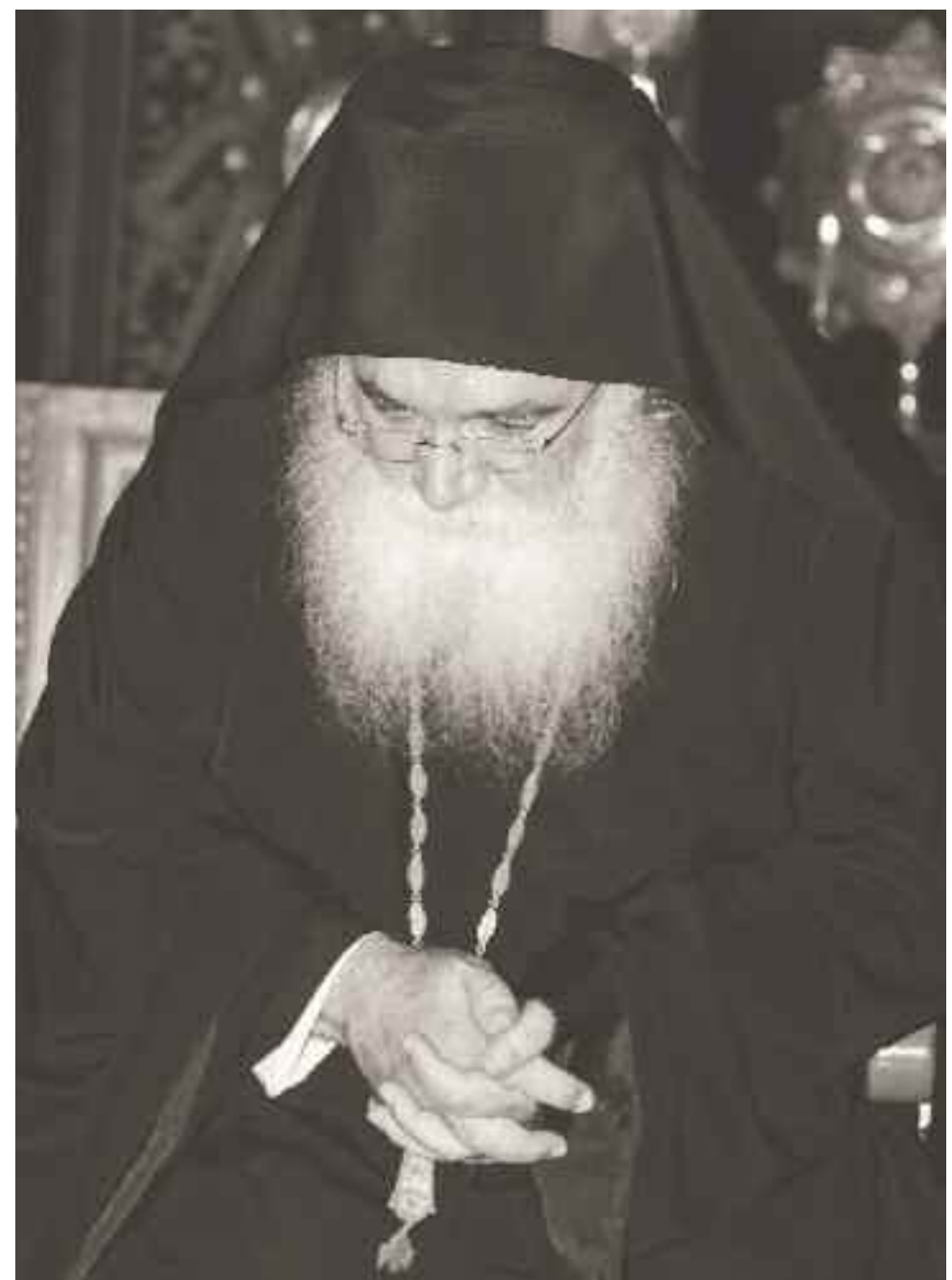
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡ. 41

κωδικός 7109

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

τ. 41, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ - ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ τηλ. 26340 - 44.391
e-mail: agnektar@otenet.gr και
info@agiosnektarios-monastery.gr
site: www.agiosnektarios-monastery.gr

ΕΚΔΟΤΡΙΑ συμφ. με τό Νόμο:
ΜΟΝΑΧΗ ΝΙΚΟΔΗΜΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧ. ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ:
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
Lettra, ΤΖΟΥΒΑΡΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, Ήλιούπολη

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7109

**ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΦΩΚΙΔΟΣ
330 56 ΕΥΠΑΛΙΟ
τηλ. 26340-44.391 (9-2 πρωί & 6-9 απόγ.)**

Τό περιοδικό αυτό ξεκίνησε τήν πορεία μέ στόχο
τήν κατά Θεόν βοήθεια όλων μας.
Κρατάτε στά χέρια σας τό 41ο τεύχος.
Θέλουμε ταπεινά νά σᾶς ενημερώσουμε ὅτι:

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΔΩΡΕΑΝ.

Ἵσοι προαιρετικά ἐπιθυμεῖτε νά βοηθήσετε στά
ἔργα τῆς Μονῆς, καθώς καί στήν ἔκδοση αὐτοῦ
τοῦ περιοδικοῦ, μπορεῖτε νά μᾶς ἀποστέλλετε
τήν βοήθειά σας μέ τήν ταχυπληρωμή πού ἐσω-
κλείουμε ἤ μέ κατάθεση στήν Ἑθνική Τράπεζα
στόν λογαριασμό 426/440265-04.

(γιά τό ἔξωτερικό στό
No GR 520110426000042644026504
SWIFT:ETHNGRAA) δίνοντας καί τό ὄνομά σας.
Κατόπιν ενημερώστε μας τηλεφωνικά γιά νά λά-
βετε τήν σχετική ἀπόδειξη.

*Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμᾶ
Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεκταρίου*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

4 ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
ΚΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ
& ἐκδήλωση γιά τά
30 χρόνια Ἱερωσύνης
τοῦ Γέροντα Νεκταρίου

8 Τό βιβλίό ἐκκληξή πού
συνέγραψε ἡ Διδάκτωρ
Φιλοσοφίας ἀξίότη.
κα Κων/να Παλαμιώτου

ΓΝΩΡΙΣΟΝ ΜΟΙ:
ΝΟΥΘΗΣΙΕΣ
ΑΒΒΑ ΔΩΡΟΘΕΟΥ **10**

**ΜΟΝΑΧΙΚΕΣ
ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ:
ΓΕΡΩΝ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΗΣ**

20

**17 ΟΥΡΑΝΙΟΙ
ΑΝΘΡΩΠΟΙ:
ΟΣΙΟΣ ΓΕΔΕΩΝ
ὁ Καρακαλλινός**

Ἐξώφυλλο: Ὁ Γέροντάς μας Νεκτάριος.

Αγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας "Μοναχική Ἐκφραση"

Θά εἴτε κι ἐσεῖς ὀπωσδήποτε προβληματισμένοι γιά τό τί πρέπει νά κάνετε μέ τήν κάρτα τοῦ Πολίτη. Ἀκοῦτε πολλά καί ἀντιφατικά τά ὁποῖα σᾶς προβληματίζουν, ἀναζητώντας τήν ἀλήθεια, ἀλλά ἐλπίζουμε νά μήν περιμένετε τήν ἀλήθεια ἀπό τήν τηλεόραση πού ἐξυπηρετεῖ ἄλλα - ξένα πρὸς τό ἔθνος μας καί τήν πίστη μας συμφέροντα. Ἀφοῦ λοιπόν κάθε 2 μῆνες ἐμεῖς μεταξύ μας ἐπικοινωνοῦμε μέσα ἀπό αὐτήν τήν ἐπιστολή ἤθελα νά μιλήσουμε καί γι' αὐτό τό καίριο θέμα τῆς ἐποχῆς μας, ἀφοῦ ὅλοι μας θά κληθούμε ἐντός ὀλίγου καιροῦ νά παραλάβουμε τήν «κάρτα τοῦ πολίτη». Ἐμεῖς φυσικά ὡς Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες δέν φοβόμαστε καμία κάρτα καί κανένα 666, διότι ἔχουμε μέσα στήν καρδιά μας τόν Χριστό καί εἴμαστε σφραγισμένοι μέ τόν Σταυρό καί ἔχουμε λάβει τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Δέν μᾶς ὑποκινεῖ λοιπόν κανένας φόβος γιά νά μήν πάρουμε τήν κάρτα τοῦ πολίτη. **ΑΡΝΟΥΜΑΣΤΕ** νά παραλάβουμε τήν κάρτα τοῦ πολίτη ὄχι ἀπό φόβο, ἀλλά ἀπό ὙΠΑΚΟΗ στήν Ἁγία Γραφή, στήν ὁποία πρὶν 2000 χρόνια μᾶς προειδοποίησε ὁ Χριστός, ὅτι θά ἔλθει καιρός πού τό οικονομικό σύστημα καί οἱ συναλλαγές θά γίνονται μέ κωδικό νούμερο τό 666 καί οἱ χριστιανοί δέν πρέπει νά χρησιμοποιήσουμε αὐτό τό σύστημα, ἀλλά νά τό ἀρνηθούμε μέ ἀποτέλεσμα ὅτι δέν θά μπορούμε οὔτε νά πουλήσουμε οὔτε νά αγοράσουμε τίποτα (βλ. Ἀποκάλυψη κεφ. ΙΓ'). Αὐτή ἡ ἐποχή εἶναι ἡ σημερινή διότι ἡ ἠλεκτρονική διακυβέρνηση λειτουργεῖ μέ τό 666. Ἀφοῦ λοιπόν ἡ ἴδια ἡ Ἁγία Γραφή προαναγγέλει τό σημερινό οικονομικό σύστημα 2000 χρόνια πρὶν καί ρητά καί κατηγορηματικά μᾶς λέει νά μείνουμε ἔξω ἀπό αὐτό τό σύστημα, πῶς εἶναι δυνατόν ἐμεῖς νά μήν ὑπακούσουμε στά λόγια καί στίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ μας;

Πραγματικά ἔχουμε τεράστια εὐθύνη ὄχι μόνο γιά τήν ψυχή μας, ἀλλά καί γιά τό μέλλον τοῦ τόπου μας, καί ὁλοκλήρου τῆς γῆς ἂν δέν ἀντιδράσουμε σθεναρά στό ἠλεκτρονικό φακέλωμα πού ὄργανό του εἶναι ἡ κάρτα τοῦ πολίτη καί στό ἠλεκτρονικό χάραγμα πού θά ἐπακολουθήσει. Εἴμαστε ὑπόλογοι ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων γιά ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι σαφέστατα ἐκφρασμένο στήν Ἁγία Γραφή καί μέ ρητή ἐντολή Του μᾶς ἀποτρέπει ἀπό τό νά μπουῦμε στό σημερινό οικονομικό σύστημα, ὅπως διαμορφώνεται σήμερα μέ τήν ἠλεκτρονική διακυβέρνηση. Εἴμαστε ὑπόλογοι ὁμως καί στά παιδιά, στό μέλλον τοῦ κόσμου τούτου, διατί μέ τό νά παραλάβουμε τήν κάρτα τοῦ πολίτη, διακυβέβουμε καί γιά πάντα φυγαδεύουμε τήν ὑψηλή ἀξία τῆς ἐλευθερίας μέ τήν ὁποία ἐστόλισε ὁ Δημιουργός Θεός τόν ἄνθρωπο. Ἄν ἐμεῖς ὑποχωρήσουμε, ἂν ἐμεῖς παραλάβουμε τήν κάρτα τοῦ πολίτη παραδίδουμε ἀμαχητί τό παρόν καί τό μέλλον σέ μιά συνεχή, ἄνευ ὁρίων ἠλεκτρονική παρακολούθηση, ἡ ὁποία θά μετατρέψει τόν σκεπτόμενο, ἐλεύθερο, δημιουργικό ἄνθρωπο σέ ρομπότ πού θά ἐκτελεῖ σαφές ἐντολές καί δέν θά ἔχει οὔτε βούληση, οὔτε θέληση, οὔτε ὄνομα, οὔτε πίστη, οὔτε ταυτότητα, οὔτε ΖΩΗ, οὔτε ἐλπίδα. Θά εἶναι ἓνα νούμερο πού στά χέρια αὐτῶν πού θά ἐλέγχουν ἀπόλυτα τό ἠλεκτρονικό σύστημα, θά μπορούν ὄχι μόνον νά ἐλέγχουν καί νά κατευθύνουν, ἀλλά καί μέ τό πάτημα ἑνός κουμπιῦ στό κομπιούτερ DELETE - ΔΙΑΓΡΑΦΗ δέν θά ὑπάρχει πιά.... Γι' αὐτό λοιπόν δέν παραλαμβάνουμε ὡς Ἕλληνες τήν κάρτα γιατί δέν θέλουμε νά παραδοθούμε σέ ἓνα πρωτοφανές γιά τήν ἱστορία ἠλεκτρονικό φακέλωμα. Δέν παραλαμβάνουμε τήν κάρτα πού συγκεντρώνει ὅλα τά στοιχεῖα γιά ἐμᾶς καί ἐπιδιώκει νά ἀποκλείσει ἀπό τή ζωή ὅσους δέν τήν παραλάβουν. Αὐτή ἄλλωστε εἶναι ἡ ΡΗΤΗ ΕΝΤΟΛΗ τοῦ Θεοῦ στήν Ἀποκάλυψη πού λέει ὅτι κανείς δέν θά μπορέσει νά αγοράσει ἢ νά πουλήσει ἂν δέν ἔχει τό χάραγμα, τό ὄνομα τοῦ Θερίου ἢ τόν ἀριθμό τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Γερόντισσα Μόνικα

καί αἰ σὺν ἐμοῖ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί

Κοπή βασιλόπιττας & έκδήλωση για τὰ 30 χρόνια ιερωσύνης τοῦ Γέροντος Νεκταρίου

Τὴν Κυριακή 9 Ἰανουαρίου πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα, στὴν ἐνορία τῆς Ἁγίας Μαρίας Ἡλιουπόλεως, παρουσία τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Δημητρίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐφημερίων ἱερέων, ἡ κοπή τῆς ἐτήσιας βασιλόπιττας τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ἁγίου Αὐγουστίνου γιὰ τὴν εὐλογία ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, καθὼς καὶ σεμνὴ ἐπετειακὴ έκδήλωση γιὰ τὰ 30 χρόνια ιερωσύνης τοῦ Γέροντός μας π. Νεκταρίου Μουλατσιώτη.

Στόν κατάμεστο ιερό ναό καί σέ κλίμα πνευματικό καί συγκινητικό εἰπώθησαν ὀμιλίες πού ἀφοροῦν τό ἔργο καί τήν μορφή του Γέροντα, τήν ἐν ἑνί γένει πνευματική προσωπικότητά του καί τήν τριακονταετή προσφορά

του στον άμπελώνα τής Έκκλησίας του Χριστού μας. Μίλησαν, εκ μέρους τής άνδρικής Έερās Μονής Άγίων Αύγουστίνου & Σεραφεΐμ ο Άρχιμ. Αύγουστίνος Σύρρος, εκ μέρους τής γυναικείας Έερās Μονής Άγίων Νεκταρίου & Φανουρίου ή Γερόντισσά μας Μόνικα Στιβακτάκη και εκ μέρους τών λαϊκών πνευματικών παιδιών του Γέροντα ή κα Κωνσταντίνα Παλαμιώτου, διδάκτωρ Φιλοσοφίας του Παν. Άθηνών. Τήν ιερότητα τής βραδυάς εκκλεισε ο Πανοσιολογιώτατος Άρχιμ. π. Σεραφεΐμ Δημητρίου, ο οποίος μετά από τήν ολιγόλεπτη, μεστή όμιλία του για τό Γέροντα, τόν τίμησε μέ τόν σταυρό τής ένορίας τής Άγίας Μαρίας. Στο τέλος έκοψε τήν βασιλόπιτα και ο Γέροντας τήν διένειμε στους παρευρισκομένους, οί όποιοι μέ έκδηλη χαρά ασπάζονταν τό χέρι του Γέροντα, εύχόμενοι από καρδιάς «ΐτη πολλά και εύλογημένα!»

Τό βιβλίο έκπληξη για τό Γέροντα πού συνέγραψε ή διδάκτωρ φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀξιότ. κα Κωνσταντίνα Παλαμιώτου-Θωμαΐδου

Μεγάλη έκπληξη, ἀλλά καί συγκίνηση προκάλεσε πρῶτα στόν ἴδιο καί ὕστερα σέ ὅλους ἐμάς καί στούς παρευρισκομένους, ἡ στιγμή πού ἡ κα Κωνσταντίνα Παλαμιώτου-Θωμαΐδου, διδάκτωρ Φιλοσοφίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, στό πέρας τῆς ὀμιλίας της ἐκ μέρους τῶν λαϊκῶν μελῶν πνευματικῶν παιδιῶν τοῦ Γέροντα, τοῦ προσέφερε ὡς δῶρο τό βιβλίο πού συνέγραψε ἡ ἴδια γιά ἐκεῖνον γιά τήν 30ετή πορεία του στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μας. Τό βιβλίο φέρει τόν τίτλο «**ὁ Γέροντας Νεκτάριος, ὅταν ὁ Οὐρανός μιλά**» καί εἶναι ἀπό τίς ἐκδόσεις «**Νεκτάριος Παναγόπουλος**». Ἄφωνος, έκπληκτος, ἀλλά καί φανερά συγκινημένος, μέ δάκρυα στά μάτια, δέχθηκε ὁ Γέροντας τό βιβλίο, καί ὁμολόγησε ὅτι οὐδέποτε περίμενε κάτι τέτοιο γιά τήν ταπεινότητά του καί ἀπορημένος ρώτησε: «κα Παλαμιώτου τί γράφετε μέσα σέ 500 σελίδες;...». Κρατώντας το ἀρκέστηκε ν' ἀναφωνήσει μέ σπασμένη τή φωνή «Πρός δόξαν Θεοῦ... σ' Αὐτόν ἀνήκει πᾶσα δόξα, τιμή καί προσκύνηση...». Ὅλοι ἐμεῖς ὁμως, ξέρομε ὅτι 500 σελίδες πού ἀριθμεῖ τό βιβλίο, ἴσως νά εἶναι λίγες γιά νά περιγράψουν μιά πορεία σφραγισμένη μέ προσφορά, θυσία καί ἀγάπη γιά τόν Κύριό μας, ὅλα τά θαυμαστά σημεῖα τῆς Παρουσίας Του πού σημαδεύουν τήν ζωή του, ἀλλά καί ὅλα τά θαυμαστά σημεῖα τῆς χάριτος τοῦ Τιμίου Ξύλου πού περιέχεται στόν ἐπιστήθιο σταυρό τοῦ Γέροντα καί ἐπιτελεῖ πλήθος θαυμάτων, τῶν ὁποίων γινόμεστε μάρτυρες καθημερινά. Τό πήραμε κι ἐμεῖς στά χέρια μας καί κατασυγκινημένες τό ξεφυλίσαμε καί δέν πιστεύαμε στά μάτια μας ὅτι μπόρεσε νά χωρέσει ἕνα βιβλίο τήν

πνευματική προσφορά τοῦ Γέροντα, πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ μας. Τό πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου ἀναφέρεται σ' ἕνα σύντομο βιογραφικό μέ ὅλη τήν πορεία τοῦ Γέροντα, ὅπου φαίνεται καθαρά ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ πού κατευθύνει τά βήματά του, τό δεύτερο μέρος περιλαμβάνει τμήματα ἀπό ψυχοφελεῖς ὀμιλίες καί νοουθεσίες του καί τό τρίτο μέρος τίς μαρτυρίες τῶν ἀνθρώπων πού βίωσαν ἕνα θαῦμα διαμέσου τοῦ ἐπιστηθίου σταυροῦ καί τῶν προσευχῶν τοῦ Γέροντα Νεκταρίου.

Παρακάτω παραθέτομε αὐτούσια τά λόγια πού ἀναγράφονται ἀπό τή συγγραφέα στό ὀπισθόφυλλο τοῦ βιβλίου καί πού μαρτυροῦν στό ἐλάχιστο τό περιεχόμενό του.

« Πάλεψα πολύ με τή σκέψη εάν θά έπρεπε νά γράψω τό παρόν βιβλίο... Γιά πολύ καιρό αυτό τό έσωτερικό δίλημά μου, έγινε καί ένα-γώνιο αίτημα τής ανάξιας προσευχής μου γιά νά κατευθύνει Έκείνος τά βήματά μου

σύμφωνα μέ τό δικό Του θέλημα. Σιωπούσα καί περίμενα... Όσο σιωπούσα όμως, άκουγα γύρω μου «ώς άλλους κεκραγότες λίθους», τίς άληθινές ιστορίες τών ανθρώπων πού, «διηγούμενοι όσα έποίησε σέ αυτούς ό Θεός», μαρτυρούσαν γιά όσα θαυμαστά σημεία έλαβαν από τή Χάρη του Θεού, διαμέσου του έπιστηθίου σταυρού καί τών προσευχών του Γέροντα Νεκτάριου. Παράλυτη γυναίκα πού σταύρωσε, σηκώθηκε καί περπάτησε! Παιδί πού δέν μιλούσε, μίλησε! Γυναίκες πού γιά χρόνια δέν είχαν παιδιά, τίς σταύρωσε καί απέκτησαν! Άνθρωποι άσθενείς μέ σωματικές καί ψυχικές ασθένειες, θεραπεύονται μέ τήν χάρη του Σταυρού! Σέ κάποιους προείπε τήν ημέρα του θανάτου τους, ζητώντας τους νά έξομολογηθούν καί νά κοινωνήσουν! Έν ώρα προσευχής ζητώντας από τόν Κύριο ένα

σημάδι τής παρουσίας Του, Φώς έξ ουρανού κατέβηκε καί πλημμύρισε τόν σταυρό μπροστά στον όποιο προσευχόταν μαζί μέ άλλους!

Μέσα μου λοιπόν, ή φωνή τής συνείδησης άρχισε νά βοά καί μου υπέβαλλε ότι θά έπρεπε αυτόν τόν πνευματικό «θησαυρό» πού άντίκρυσσα, νά τόν μοιραστώ μέ τόν πλησίον μου κατά τήν έντολή τής αγάπης. Ένωθα όλο καί πιά έντονα ότι δέν θά έπρεπε νά κρύψω «υπό τό μόδιον» τό φώς πού λάμπει. Δέν θά μπορούσα νά κρατήσω στή σιωπή όσα σημεία δεικνύει ό ουρανός, από τήν βαθειά καί μόνη έπιθυμία μου νά δοξαστεί τό Πανάγιο Όνομά Του!

Στό δίλημά μου λοιπόν έδωσε τέλος ή στιγμή πού κρατώντας τό Ευαγγέλιο στά χέρια μου, τό βλέμμα μου στάθηκε στό λόγο του Ίησου, «υπόστρεφε εις τόν οίκον σου καί διηγού όσα έποίησε σοι ό Θεός» (Λουκ. ή΄ 39). Τότε, κάθε δισταγμός μου έσβησε καί ή ροή τής πέννας μου, άσυγκράτητη πλέον, ξεχύθηκε σέ μερικές σελίδες χαρτιού πού ό Κύριος ευδόκησε καί έγιναν βιβλίο, μέ τόν τίτλο «Γέροντας Νεκτάριος, όταν ό ουρανός μιλά»... »

Κωνσταντίνα Παλαμιώτου - Θωμαΐδου
Διδάκτωρ Φιλοσοφίας παν. Άθηνών

Ὁμιλία Γέροντος Νεκταρίου στήν ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

Μέρος α'

ἀ συνεχίσουμε καί φέτος τίς συνάξεις μας μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐναρξη φέτος θά τήν κάνουμε μέ μία προφητεία τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Μυροβλήτου. Ὁ ἅγιος Νείλος εἶναι ἕνα πρόσωπό τό ὁποῖο ἐζήσε τόν 15ο ἢ 16ο αἰῶνα καί ἀσκήτησε στό Ἅγιον Ὄρος ὅπου ἐκεῖ εἶναι καί ὁ τάφος του ὁ ὁποῖος μυροβλύζει. Κατά τό ἔτος 1815, ὁ Ἅγιος Νείλος ἐμφανίζεται σέ κάποιον μοναχό Θεοφάνη καί ἀρχίζει νά τοῦ διηγείται τά ὅσα μέλλει νά συμβοῦν στήν ἀνθρωπότητα.

Ὁ μοναχός Θεοφάνης ἐπειδή δέν ξέρει γράμματα γιά νά γράψει ὅσα ὁ Ἅγιος Νείλος τοῦ ὑπαγορεύει, βάζει τόν παπα-Γεράσιμο, ἕναν ἄλλον μοναχό, ἐπίσης στό Ἅγιον Ὄρος. Τό κείμενο αὐτό τό ὁποῖο θά σᾶς διαβάσω στή σημερινή σύναξη σώζεται στή Μονή Σταυροβουνίου εἶναι αὐτούσιο, δέν εἶναι νοθευμένο οὔτε ἔχει παραποιηθεῖ καί ἀναφέρει τά ἑξῆς: **«Κατά τό 1900 βαδίζοντες πρὸς τόν μεσασμόν τοῦ 8ου αἰῶνος»**. Μιλᾷ ὁ ἅγιος ὁ ὁποῖος ἔχει ζήσει τόν 15ο ἢ 16ο αἰῶνα, ἐμφανίζεται καί μιᾷ στόν μοναχό Θεοφάνη τό 1815 καί τοῦ λέει τί θά γίνει μετά τό 1900 ὅταν μποῦν στόν 20 αἰῶνα. Τί θά συμβεῖ ἀπό ἐκεῖ καί πέρα. Καί αὐτά τά ὁποῖα γράφει εἶναι πάρα πολύ σημαντικά καί ἀξίζει κανεῖς νά τά προσέξει. Ἔρχεται 200 χρόνια πιο πρῖν νά μᾶς πεῖ γιά μία κατάσταση τήν ὁποία βιώνουμε σήμερα ἐμεῖς. Βαδίζοντες λοιπόν λέει μετά τόν 1900 πρὸς τόν μεσασμό τοῦ 8ου αἰῶνα. Ποιοί εἶναι ὁ 8ος αἰῶνας; Μετᾶμε ἀπό κτίσεως κόσμου, ἀπό τότε πού ὁ Θεός ἔπλασε τόν ἄνθρωπο. Ἀπό τότε, ὅπως λέει ἡ Γραφή μέχρι καί σήμερα εἴμαστε 7500 χρόνια μετά τή δημιουργία του ἀνθρώπου. Ὁ ἄνθρωπος ὅπως ξέρομε πλάστηκε τήν τελευταία ἡμέρα τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου ἀπό τόν Θεό. Καί αὐτό μπορεῖ κανεῖς νά τό βρεῖ στά ἐπίσημα δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας, ἐκεῖ ἀκριβῶς πού γράφει τίς ἡμερομηνίες τοῦ Πάσχα θά δεῖτε πού λέει καί τήν ἡμερομη-

νία ἀπό κτίσεως κόσμου.

Ὁ 8ος αἰῶνος εἶναι δηλαδή ἡ 8η χιλιετηρίδα. 1000 χρόνια ἡ πρώτη χιλιετηρίδα, 1000 χρόνια ἡ δεύτερη κοκ. Θά συμπληρώνονται λοιπόν, ὅπως ἀρχίζει ἡ προφητεία τά 7500 χρόνια ἀπό τότε πού δημιουργήθηκε ὁ ἄνθρωπος, δηλαδή στίς ἡμέρες μας, γιατί τώρα συμπληρώθηκαν. Καί συμπληρώθηκαν ἀκριβῶς τό ἔτος 1992. Ἄν δεῖτε τά δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας μας, τό 1992 εἶναι 7500 χρόνια ἀπό τή δημιουργία τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὕας. Ἀπό τότε,

συνεχίζει ή προφητεία καί μετά, ἄρχεται ὁ κόσμος τοῦ καιροῦ ἐκείνου νά γίνεται ἀγνώριστος. Ἄρχίζει ὁ κόσμος, λέει ὁ ἅγιος Νεῖλος, νά ἀλλάζει. Καί θά ἀλλάξει τόσο πολύ πού θά εἶναι τελείως ἀγνώριστος γιά ὄσους ζοῦν νωρίτερα. Ἄν ὑποθέσουμε ὅτι ὁ ἅγιος ζεῖ τόν 15ο αἰῶνα ὑπολογίστε ὅτι δέν ὑπῆρχε ρεῦμα, δέν ὑπῆρχαν τηλεφωνα, δέν ὑπῆρχαν τηλεοράσεις, δέν ὑπῆρχαν τραπέζια πού καθόμαστε καί τρώμε, δέν ὑπῆρχαν καρέκλες. Ὁ κόσμος τότε εἶχε τό σοφρά γιά τραπέζι, ἐκεῖνο τό στρογγυλό ξύλο καί καθόταν κάτω. Ὅπως ζοῦν σήμερα κάτι φυλές στό Ἰράν, τό Ἰράκ, πού οἱ Ἀραβες κάθονται γύρω γύρω ἀπό ἕνα τραπέζι καί πίνουν τσαΐ πάνω σέ κουρελοῦδες, φανταστεῖτε κάτι τέτοιο ἦταν σέ ὄλον τόν κόσμο. Οἱ μεγαλύτεροι ἄνθρωποι τά πρόλαβαν. Ἐγώ δηλαδή πρόλαβα στό χωριό πού κάθονταν κάτω καί τρώγαμε, πού βάζανε πάνω στό σοφρά τήν κατσαρόλα καί ἀπό ἐκεῖ ἔπαιρνε ὁ καθένας καί ἔβαζε στό πιάτο του.

Σκεφτεῖτε ὅτι τήν ἐποχή ἐκείνη δέν ὑπῆρχε τηλεόραση, ἀφοῦ ἡ τηλεόραση εἶναι νεώτερη ἐφεύρεση, δέν ὑπῆρχε ρεῦμα, δέν ὑπῆρχαν αὐτοκίνητα, δέν ὑπῆρχαν πολυκατοικίες, δέν ὑπῆρχαν ἀεροπλάνα, ὑποβρυχία, δέν ὑπῆρχε ἡ τηλεφωνία, τά κομπιούτερ. Δέν ὑπῆρχε στους δρόμους ἄσφαλτος, δέν ὑπῆρχαν κἄν δρόμοι. Καί γι' αὐτό τοῦ λέει ὁ ἅγιος Νεῖλος «Θεοφάνη θά γίνει ἀγνώριστος ὁ κόσμος, δέν θά ἔχει καμμιά σχέση μέ αὐτό πού ξέρετε σήμερα». Καί πράγματι ἐμεῖς τό ζοῦμε αὐτό. Ἐμεῖς εἴμαστε ἡ γενιά ἐκείνη ἡ ὁποία δέχτηκε ὅλες αὐτές τίς ἀλλαγές καί συνέχεια ἀλλάζει σήμερα ἡ κατάσταση. **«Ὅταν πλησιάσει ὁ καιρός τῆς ἐλεύσεως τοῦ ἀντιχρίστου»** συνεχίζει ὁ ἅγιος ὅτι ὅταν θά ἔρθει ἐκείνη ἡ ἐποχή θά ἔρθει καί ὁ καιρός τότε πού θά πλησιάζει ἡ ἡμέρα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀντιχρίστου. **«Τότε»** συνεχίζει ὁ ἅγιος, **«ἡ διάνοια τῶν ἀνθρώπων θά σκοτισθεῖ ἀπό τά πάθη τῆς σαρκός. Θά πληθύνει ἡ ἀσέβεια καί ἡ ἀνομία. Καί τότε ὁ κόσμος θά ἀρχίσει νά γίνεται ἀγνώριστος»**. Τί λέει ἐδῶ ὁ ἅγιος Νεῖλος; Ὅτι ἐκείνη τήν περίοδο νά ξέρετε ὅτι θά σκοτισθεῖ ἡ διάνοια τῶν ἀνθρώπων. Θά ἔχουν τό μυαλό τους σκοτισμένο, δέν θά ὑπάρχει φῶς Χριστοῦ μέσα στήν καρδιά τους. Ὅποτε οἱ ἐρμηνεῖς οἱ ὁποῖες θά δίνουν θά εἶναι παντελῶς προσωπικές, αὐθαίρετες, δικές τους. Γιατί θά ἔχει γίνει αὐτό; Γιατί οἱ ἄνθρωποι θά εἶναι

ὑποδουλωμένοι στά πάθη τῆς σαρκός καί θά ἔχει αὐξηθεῖ ἡ ἀσέβεια καί ἡ παρανομία μέ ἀποτέλεσμα ὁ κόσμος νά εἶναι ἀγνώριστος.

«Τότε θά μετασχηματίζονται οἱ μορφές τῶν ἀνθρώπων. Καί δέν θά γνωρίζονται οἱ ἄνδρες ἀπό τίς γυναῖκες ἐξαιτίας τῆς ἀναισχύντου ἐνδυμασίας καί τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τους». Ἐδῶ μπαίνει σέ λεπτομέρειες ὁ ἅγιος Νεῖλος, τί μᾶς λέει; Θά δεῖτε ἄνθρωπους πού τό μαλλί τους θά τό κουρεύουν παράξενα. Ὅπως σήμερα, βλέπουμε τά πιό παράξενα, μία τούφα τῆ βáfουν μπλέ, μία πράσινη, μία κόκκινη, ἄλλοι κάνουν καρφάκια, ἄλλοι τά βáfουν διάφορα χρώματα, ἄλλοι κάνουν διάφορα κουρέματα, θά ἔχετε δεῖ κι ἐκεῖνα τά κουρέματα πού εἶναι σάν περικεφαλαία, κουρεύουν ὄλο τό κεφάλι καί ἀφήνουν μία τούφα σάν περικεφαλαία μέσα στή μέση σάν τό καπέλο πού φοροῦσε ὁ Κολοκοτρώνης. Καί τώρα εἶδα ἕνα καινούργιο κούρεμα, κουρεύονται γουλί καί σχηματίζουν λουλουδάκια πάνω στά κεφάλια μέ τίς τρίχες. Θά ἀλλάζουν λοιπόν οἱ μορφές τῶν ἀνθρώπων. Καί ὄχι μόνο τά κεφάλια, θά ἀλλάζει ἡ μορφή ὁλόκληρη. Για δεῖτε τά τατουάζ πού γεμίζουν, γιά δεῖτε ἄνδρες καί γυναῖκες πού πλέον βáfονται, βγάζουν φρύδια, βáfουν μάτια, ὑπάρχουν καί κάποιοι νεοί, ὑπάρχει μία τάση οἱ gothic πού βáfουν κάτω ἀπό τά μάτια μαῦρο. Αὐτό δηλαδή πού ζοῦμε ἐμεῖς στήν ἐποχή μας ἦταν ἀδιανόητο νά γίνει τότε πού ζοῦσε ὁ ἅγιος πού τά περιγράφει.

Δέν χωροῦσε μέσα στή διάνοια τοῦ ἀνθρώπου νά γίνει κάτι τέτοιο. Θά μετασχηματίζονται λέει λοιπόν καί δέν θά γνωρίζουμε ἂν εἶναι ἄνδρας ἢ γυναῖκα. Πράγματι καί ἀπό τόν ρουχισμό σήμερα πού ἡ γυναῖκα φόρεσε τό παντελόνι, ἄμα τούς δεῖς ἀπό μακριά ἔτσι κουρεμένα ἀγόρια ἢ κορίτσια δέν μπορείς νά καταλάβεις τί εἶναι. Φοράει ἕνα μπλουζάκι ἀπό πάνω unisex δηλαδή εἶναι καί γιά ἄνδρα καί γιά γυναῖκα, ἕνα κολλητό μπλουζάκι, ἕνα στενό παντελόνι ἢ φαρδύ δέν παίζει ρόλο, καί δέν μπορείς νά ξεχωρίσεις τό φύλο τους. Τό τρομερό εἶναι ὅτι ὁ ἅγιος τά βλέπει αὐτά λέτε καί ἔχει ἕνα βίντεο μπροστά του. Ἀξίζει κανεῖς νά μπεῖ μέσα στό you tube καί νά δεῖ αὐτήν τήν προφητεία τοῦ ἁγίου. Καί αὐτά πού σᾶς λέω τά ἔχουν κάνει εἰκόνες. Δείχνει δηλαδή ἕνα βίντεο πῶς ἦταν τά σπῆτσια τό 1800 καί δείχνει σήμερα πάνω ἀπό ἕνα ἐλικό-

πτερο φωτισμένη τή Νέα Ύορκη, τήν Άθήνα, τόν Παρθενώνα. Καμμία σχέση φωτισμένη ή Άθήνα τό 1800, μέ τήν Άθήνα τοῦ 2010. Μετά δείχνει ἄνδρες, γυναίκες μέ τά ντυσίματά τους, τά κουρέματά τους πού εἶναι ποικίλα καί λέει δεῖτε πῶς ὁ Ἅγιος βλέπει τότε, αὐτά πού στίς ἡμέρες μας γίνονται. Δέν λέει ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά τά κάνουν αὐτά. Λέει ὅτι οἱ περισσότεροί ἄνθρωποι θά μετασχηματίζονται οἱ μορφές τους καί δέν θά γνωρίζονται οἱ ἄνδρες ἀπό τίς γυναίκες, ἐξαιτίας τῆς ἀναισχύντου ἐνδυμασίας καί τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τους. Δηλαδή μιλάει γιά λεπτομέρειες, ἀπό τά ρούχα μέχρι καί τίς τρίχες τῆς κεφαλῆς τους.

Τό κείμενο ἐπαναλαμβάνω ὅτι εἶναι ἐξακριβωμένο τοῦ 1815. Ὑπάρχει τό πρωτότυπο. Ἄρα ἔχομε τό ἐξῆς ἐρώτημα. Πῶς μπορεῖ ὁ Ἅγιος Νεῖλος καί περιγράφει τήν ἐποχή μας; Ὀνομάζει τήν ἐνδυμασία ἀναισχυντο ὅτι θά εἶναι ἐνδυμασία ντροπῆς ἔτσι ὅπως θά ντύνονται οἱ γυναίκες. Καί ἂν δοῦμε πῶς ντύνονται σήμερα ἐν συγκρίσει μέ τό πῶς ντύνονταν τότε οἱ ἄνθρωποι, θά δεῖτε ὅτι ὑπάρχει μιὰ τεράστια διαφορά στό ντύσιμο. Μᾶλλον δέν εἶναι ντύσιμο γιά τίς γυναίκες, θά λέγαμε ὅτι σήμερα εἶναι περισσότερο γδύσιμο. Ἄλλα καί στούς ἄνδρες. Ὑπῆρχε περίπτωση νά φορέσει ὁ ἄνδρας κοντομάνικο ἢ ἀμάνικο μπλουζάκι καί νά κυκλοφορεῖ στούς δρόμους τό 1800; Ἦταν δυνατόν ἕνας ἄνδρας τότε νά φοροῦσε μαγιό ἢ κοντό σορτσάκι καί μπλουζάκι ἀμάνικο ἢ μέ μανίκια κοντά καί νά ἔχει τά χέρια του ἔξω; Ἦταν ἀδιανόητο.

Ἄν δεῖτε φωτογραφίες τοῦ 1800, ἀπό τότε πού ἀνακαλύφθηκε ἡ φωτογραφία, δέν ὑπῆρχε περίπτωση νά δεῖ κανεῖς χέρι ἄνδρός ἢ γυναικός γυμνό. Φθάσαμε σήμερα νά εἶναι τό ντύσιμο τῆς γυναίκας περισσότερο γδύσιμο καί νά κυκλοφορεῖ ἀναισχυντη. Γιατί πράγματι ἂν πάρεις μιὰ κοπέλα, μιὰ γυναίκα ἢ ἕναν ἄνδρα ἔτσι ὅπως ντύνονται σήμερα καί μέ μιὰ μηχανή χρόνου τοὺς γυρίσεις στό 1800, τί θά δοῦν οἱ ἄνθρωποι τότε; Τί θά ποῦν γιά τά σόρτς, τά ἐξώπλατα, τά μίνι, πού ὅσο πάει καί χειροτερεύουν; Ἀκόμη κι ἂν δέν πᾶμε τόσο πίσω, ἀλλά στό 1950 καί 1960 νά πᾶμε, πάλι τί θά ποῦν; Μέ αὐτό τό ντύσιμο κι αὐτό τό βᾶψιμο χαρακτηρίζαν τίς πόρνες τῆς ἐποχῆς τους. Καί ἔτσι ἦταν οἱ πόρνες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καί

γενᾶται τό ἐρώτημα πῶς φθάσαμε στό σημεῖο ἀπό ἐκεῖ πού λέγαμε αὐτή τήν γυναίκα πόρνη, νά ἀλλοιωθεῖ σιγά σιγά τό σκεπτικό μας καί δέν μᾶς φαίνεται περίεργο πού σήμερα ὅλοι ντύνονται ἔτσι. Βλέπουμε ὅτι ἔρχονται στό μυστήριο τοῦ γάμου, ἔρχονται στίς βαπτίσεις ἔτσι ντυμένες καί δέν προκαλεῖ πιά καμμιά αἴσθηση. Βαμμένα μάτια καί μαλλιά, βαμμένα νύχια στά χέρια καί στά πόδια, ἔξω οἱ πλάτες, ἔξω τά πόδια, καί λές πῶς γίνεται αὐτός ὁ ἄνθρωπος τώρα νά βρίσκεται μέσα στό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας; Ὑπῆρχε περίπτωση πρὶν 20 ἢ πρὶν 10 χρόνια νά μπαίνει στήν Ἐκκλησία μέσα γυναίκα μέ παντελόνια καί νά κοινωνάει; Οὔτε ὁ ἱερέας τήν κοινωνοῦσε, ἀλλά οὔτε κἄν τήν ἄφηναν νά μπεῖ στήν Ἐκκλησία. Πῶς φθάσαμε σέ αὐτό τό σημεῖο τῆς ἀλλοιώσεως καί δεχομαστε τόσο ἀναισχυντες ἐνδυμασίες σέ ἄνδρες καί γυναίκες; Καί πραγματικά εἶναι ἐνδυμασίες ντροπῆς. Ὅχι μόνο γιά τοὺς ναοὺς, οὔτε γιά τόν δρόμο ἐπιτρέπεται αὐτή ἡ ἐνδυμασία. Ἐμεῖς ἀντίθετα τό βλέπουμε πολύ φυσιολογικό, δηλαδή ἀκούγοντάς μας τώρα κανεῖς μπορεῖ νά πεῖ ὅτι ἐσοῦ εἶμαστε ἀναχρονιστικοί. Πῶς λοιπόν ἐμεῖς οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι πού αὐτό τό 1960 τό λέγαμε πορνεία, φθάσαμε ἡ κατάσταση αὐτή νά μὴν ἐνοχλεῖ; Πῶς κάναμε, βῆμα βῆμα, τόσο πίσω; Πῶς ἀλλοιώθηκε ἡ διάνοιά μας ἔτσι; Εἶναι αὐτό πού λέει ἡ προφητεία, θά σκοτιστεῖ ἡ διάνοια τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι σκοτισμένοι ὁ νοῦς μας, δέν μπορεῖ νά πιάσει αὐτήν τήν ἀλλαγὴ ἡ ὁποία μεσολαβεῖ. **«Τότε οἱ ἄνθρωποι θά ἀγριέψουν καί θά γίνουν ὡσάν τά θηρία ἀπό τή πλάνη τοῦ ἀντιχρίστου.»**

Τότε λέει οἱ ἄνθρωποι θά εἶναι ἐξαγριωμένοι. Δέν θά ἔχουν γαλήνη μέσα στή ψυχὴ τους, θά εἶναι ἄγριοι σάν τά θηρία ἀπό τήν πλάνη τοῦ ἀντιχρίστου. Ποιά εἶναι ἡ πλάνη τοῦ ἀντιχρίστου; Αὐτή ἡ ἀλλοίωση πού ὑπέστησαν. Πλανήθηκαν καί ξεγελάστηκαν καί αὐτό πού μέχρι χθές τό ἔλεγαν πορνεία, σήμερα πού ντύνεται ἔτσι ἡ μητέρα τους, ἡ ἀδερφή τους, ὁ ἀδερφός τους, εἶναι φυσιολογικό ντύσιμο. Γιατί λέγεται πλάνη; Γιατί κάποιος σέ ξεγελαίει καί σέ κοροϊδεύει. Ὅπως εἶναι τό ἀγκίστρι. Ὁ ψαράς τί κάνει; Ἐξαπατᾷ τό ψάρι, τό πλανεύει καί βάζει στό ἀγκίστρι δόλωμα. Γιατί δέν βάζει ἀγκίστρι χωρίς δόλωμα; Γιατί δέν θά πάει τό ψάρι νά τό φάει. Κοιτάει λοιπόν πῶς θά πλανέψει τό ψάρι, πῶς θά τό κοροϊδέψει, γι' αὐτό βάζει τροφή

στό άγκίστρι. Σοῦ λέει, θά πάει νά φάει τή τροφή, θά τό πιάσω. Τό ἴδιο πάθαμε μέ τίς λέξεις «ἐξέλιξη», «μόδα», «ὁ κόσμος προχωράει μπροστά», σκοτιστήκε ὁ νοῦς καί ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου καί ἀλλοιωθήκαμε. Καί φυσικά μιά γυναίκα σήμερα, δέν θά τήν πείς πόρνη, γιατί δέν εἶναι πόρνη, ἀλλά πῶς πετύχαμε αὐτή πού λέγαμε πόρνη, σήμερα νά εἶναι φυσιολογική; Αὐτή εἶναι ἡ πλάνη. Σέ ξεγέλασε, σοῦ σκοτίστηκε ἡ διάνοια καί δέν πρόσεξες πῶς ἀλλοιώθηκε ὁ νοῦς σου.

“Ὅπως ἔχει ἀλλοιωθεῖ σέ ὅλα τά θέματα. “Ἐνα ἄλλο παράδειγμα εἶναι ἡ παρθενία.

Παλαιότερα, ἄν κάποιος σέ παντρευόταν καί ἔβλεπε τό πρῶτο βράδυ ὅτι δέν ἦσαν παρθένα σέ ἔσφαζε σάν προβατίνα στό γόνατο. “Ἐπαιρναν τά σεντόνια καί τά ἔβγαζαν ἔξω γιά νά δείχνουν ὅτι ἦταν ἀγνές. Σκεφτεῖτε δηλαδή ὅτι ἄν δέν ἦσαν παρθένα δέν μπορούσες νά παντρευτεῖς μέχρι ἐκείνη τήν ἐποχή τῆς γιαγιάς μας. Σήμερα ἄν ἡ κοπέλα εἶναι παρθένα καί εἶναι μάλιστα 30 χρονῶν καί πει δέν θέλω σχέσεις, θά πει ὁ κόσμος ὅτι κάποιο πρόβλημα ὑπάρχει. Θά ποῦν ὅτι εἶναι ἄρρωστη, ὅτι κάτι ἔχει, γιατί δέν θέλει νά δημιουργήσει σχέση. Πῶς ἔγινε αὐτή ἡ ἀλλοίωση; Σήμερα οὔτε κἄν ἐνδιαφέρονται οἱ σύζυγοι, οὔτε γιά τήν κόρη τους, οὔτε γιά τόν γιό τους, οὔτε γιά τήν γυναίκα πού θά πάρουν, γιά κανέναν. Τό θεωροῦν φυσιολογικό. Λένε φυσιολογικές εἶναι οἱ σχέσεις. Καί μάλιστα σοῦ λένε ἄν τό παιδί μου δέν ἔχει σχέσεις, τί θά γίνει ἀνώμαλο; Ἀλλοιώθηκε καί ἐκεῖ ἡ σκέψη μας. Ἦταν δυνατόν τά παλαιότερα χρόνια ὁ ὁμοφυλόφιλος νά δείξει ἢ νά πει αὐτό πού εἶναι; Σήμερα δεῖτε ὅτι κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα, βγαίνουν στίς τηλεοράσεις σέ κάθε πᾶνελ εἶναι καί ἀπό ἕνας μέσα, σέ συζητήσεις εἶναι πάντα μέσα, κάνουν διαδηλώσεις, ἔχουν δικαιώματα, οἱ ἴδιοι ἐμεῖς ναί μέν καταδικάζουμε τήν ὁμοφυλοφιλία, ἀλλά λέμε εἶναι

προσωπικό δικαίωμα τοῦ καθενός τί κάνει. Αὐτό δέν ὑπῆρχε πιο πρίν. Ὅπως ἦταν ἡ πορνεία, τό ἴδιο ἦταν καταδικασμένη καί ἡ ὁμοφυλοφιλία. Δέν λέγαμε δικαίωμά της εἶναι νά γίνει πόρνη. Οὔτε παλαιότερα λέγαμε δικαίωμά του εἶναι νά γίνει ὁμοφυλόφιλος. Οὔτε λέγαμε τό τί κάνει ὁ καθένας στό κρεβάτι του δέν μᾶς ἀπασχολεῖ. Αὐτή εἶναι ἡ πλάνη τοῦ ἀντιχριστοῦ.

Εἰ δυνατόν πλανῆσαι καί τούς ἐκλεκτούς, δηλαδή θά μᾶς κοροιδέει καί ἐμᾶς ὁ ἀντιχριστος. Δηλαδή τί θά κάνει; Σιγά σιγά μέ ὅλη αὐτήν τήν ἐξέλιξη θά μᾶς ἀλλοιώσει. Γι' αὐτό λέει μετά τό 1600 πρὸς τό μεσασμό τοῦ 8ου αἰῶνος θά γίνει ἀγνώριστος ὁ κόσμος. Πράγματι τί σχέση ἔχει ὁ κόσμος ὁ δικός μας μέ τόν κόσμο πρὸ 100 ἐτῶν; Καί θά ἔχει σκοτισθεῖ τόσο πολύ ἡ διάνοια τῶν ἀνθρώπων, θά ἔχει ἀγριέψει τόσο πολύ, πού ἄν τούς μιλήσεις γιά τά ὀρθά καί τά πρέποντα θά γίνουν ἄγρια θηρία. Ἐξ' αἰτίας τῆς πλάνης τοῦ ἀντιχρι-

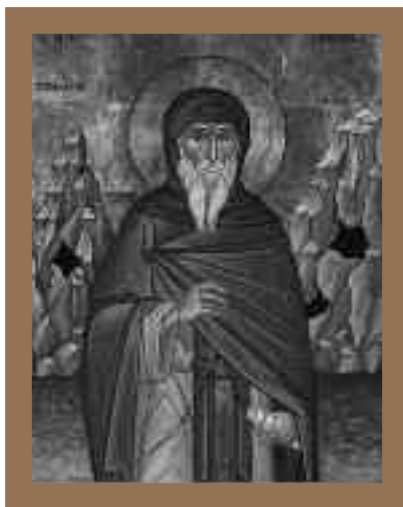
στον. Γιατί ο αντίχριστος θά τούς ἔχει πλανήσει σέ ὅλα αὐτά τα πράγματα.

Θέλετε ἄλλη πλάνη νά δείτε; Τό μυστήριο τοῦ γάμου καί τῆς Βαπτίσεως τελοῦνταν τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας. Ποτέ δέ γινόταν γάμος ἢ βάπτιση ἀπόγευμα, ἀλλά τελοῦνταν τήν ὥρα τῆς Θείας Λειτουργίας. Ἀπόδειξη δέ τούτου εἶναι ὅτι στό τέλος πίνουν τό κρασί οἱ νεόνυμφοι καί τό παιδάκι μόλις τό βαπτίσουν λένε ὅτι τήν Κυριακή πρέπει νά κοινωνήσει, διότι κοινωνοῦσε μετά τό μυστήριο τῆς βαπτίσεως.

Πήγαινε καί ὁ γαμπρός καί ἡ νύφη στή Θεία Λειτουργία καί νυμφεύονταν, γι' αὐτό στό μυστήριο τοῦ γάμου ὁ ἱερέας σηκώνει τό Εὐαγγέλιο καί λέει «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ἔτσι ξεκινάει μόνο ἡ Θεία Λειτουργία. Ὅλα τα ἄλλα μυστήρια ξεκινᾶνε μέ «Εὐλογητός ὁ Θεός πάντοτε...». Ἄρα αὐτό δείχνει ὅτι τό Μυστήριο γινόταν μέσα στήν Θεία Λειτουργία. Ὅταν ἔβγαιναν τά Ἁγία στή Μεγάλη Εἴσοδο, τό ζευγάρι ἀκολουθοῦσε πίσω ἀπό τόν ἱερέα, ἔκανε τήν Εἴσοδο μέσα σέ ὅλο τό Ναό καί στεκόταν μπροστά στήν Ὁραία Πύλη. Μνημόνευε ὁ ἱερέας τά ὀνόματα τῶν μελλονύμφων καί συνέχιζε τή Θεία Λειτουργία καί κοινωνοῦσαν καί οἱ δύο τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Ἡ ἔκκοσμίκευση τοῦ μυστηρίου εἶναι ἡ σημερινή εἰκόνα, καθῶς καί ὅτι ὁ καθέννας ἄρχισε νά παντρεύεται μέ ἀθέους, μέ ἕτεροδόξους, δηλαδή πού δέν εἶναι ὀρθόδοξοι. Καί δυστυχῶς αὐτό τό ἀποδέχθηκε ἡ Ἐκκλησία.

Οἱ ἱεροὶ κανόνες εἶναι αὐστηροὶ πάνω σέ αὐτό. Δέν μπορεῖ ὀρθόδοξος ἢ ὀρθόδοξη νά παντρευτεῖ μέ ἄλλου εἶδους χριστιανό. Ἀπαγορεύεται διότι δέν μποροῦν νά ἔχουν κοινό ποτήριον. Δέν μποροῦν νά ἔχουν κοινή ζωή. Ἐμεῖς ἐδῶ σήμερα ἔχουμε μικτούς γάμους, δῆθεν ὅτι ὅλοι εἴμαστε χριστιανοί. Δεῖτε ὅτι καί ἐμεῖς τό ἀλλοιώσαμε. Τό ἀλλάξαμε ὅποτε πῶς μποροῦσε νά μείνει ὁ γάμος μέσα στή Θεία Λειτουργία; Ἄμα εἶναι ὀρθόδοξος ὁ γαμπρός, καθο-

λική ἡ νύφη πῶς θά πᾶνε μαζί νά κοινωνήσουν; Ἡ ἄν εἶναι προτεστάντης; Πῶς θά μποροῦσαν νά πᾶνε στό ἴδιο δισκοπότηρο; Θά πήγαινε μόνο ὁ ἕνας. Ὅποτε ἀλλοιώθηκε ὁ γάμος καί τόν βγάλαμε ἀπό τή Θεία Λειτουργία. Βγήκε ἀπό τή θέση του καί πήγε ἀπόγευμα καί ἔγινε μιά κοινωνική ἐκδήλωση. Καί αὐτό πού γίνεται στό Μυστήριο τοῦ Γάμου, πού ἔρχονται δυό ἄνθρωποι μαζί, καί δυό ἄνθρωποι «ἔσσονται εἰς σάρκα μιά», καί γίνεται ἕνας ἄνθρωπος μέσα στό μυστήριο τοῦ Γάμου καί ἐνώνεται μαζί καί μέ τόν Χριστό, τελείωσε. Καί ἐδῶ ἀλλοίωση. Τώρα ἐσεῖς πού τό ἀκοῦτε δέν τό ἔχετε προλάβει τό μυστήριο τοῦ Γάμου μέσα στήν Θεία Λειτουργία καί σᾶς φαίνεται παράξενο, ὅπως σᾶς φαίνονται καί ὅλα τά ἄλλα παράξενα. Καί ὅπως ἔλεγα προχθές σέ ἕναν κύριο πού τό παιδί του εἶναι 15 χρονῶν, μέ αὐτά πού ἀκοῦνε στό σπίτι, στήν τηλεόραση, ἀποδέχονται τήν ὁμοφυλοφιλία. Ἡ ἐπόμενη γενιά θά ἀποδέχεται καί τόν γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων μεταξὺ τους. Καί σήμερα παντρεύονται, ἀλλά γίνεται ὀλόκληρο θέμα συζητήσεως. Τότε θά θεωρεῖται φυσιολογικό καί κανονικό. Βλέπετε πῶς ἦρθε ἡ ἀλλοίωση καί ἡ πλάνη; Καί καλύπτεται μέ τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, μέ τόν σεβασμό

τοῦ ἀνθρώπου, «οἱ ἰδιαιτερότητες» τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου ὅπως τίς λέμε, πού πρέπει νά τίς ἀνεχόμαστε. Ἀνοχή σέ ὅλα, τελικά καταστήσαμε νά γίνει ἡ πατρίδα μας ἕνας μεγάλος οἶκος ἀνοχῆς πού τά ἀνέχεται ὅλα. Αἰτία ἐμεῖς, πού ἔχουμε διεστραμμένο νοῦ. Τό ἐπικίνδυνο εἶναι ὅτι ἐμεῖς δέν τά ὑπολογίζουμε πλέον καί τώρα πού τά ἀκοῦτε ἀπό μέσα σας λέτε «καί τί ἔγινε»; Καί τό λέμε γιατί σέ αὐτόν τόν κόσμο μεγαλώσαμε. Ἔτσι μεγαλώσαμε. Δηλαδή τήν μητέρα σας τήν βλέπετε μέ βαμμένο μαλλί, βαμμένο μάτι, βγαλμένο φρύδι, βαμμένο χεῖλι μά αὐτή ἡ γυναῖκα δέν σκεπτόμαστε ὅτι ἔτσι ὅπως εἶναι φτιαγμένη καί βαμμένη τό 1960 λεγόταν πόρνη. Ἦταν ἡ πόρνη. Τώρα βλέπετε τή μητέρα σου ἔτσι καί δέν σέ ἐνοχλεῖ κά. Ἀλλοιώθηκε ὁ νοῦς.

Ἄν ζοῦσες τό 1960 θά τῆς ἔλεγε, μητέρα τί εἶναι αὐτό πού κάνεις; Πού πηγαίνεις ἔτσι; Τί συμβαίνει μάνα; Σήμερα ὄλα αὐτά εἶναι φυσιολογικά. Σέ ὄλα τά ζητήματα ἔχει ἀλλοιωθεῖ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου.

Δέν θά ὑπάρχει ἐκείνη τήν ἐποχή, συνεχίζει ὁ ἅγιος Νεῖλος, σεβασμός πρὸς τοὺς γονεῖς καί πρὸς τοὺς ἠλικιωμένους. Ἔχει χαθεῖ αὐτό παντελῶς καί τό βλέπουμε. Κάποτε, ὄχι πολύ καιρό πρῖν, ἔμπαινες μέσα στό λεωφορεῖο, καί ἄν ἔβλεπες κληρικό παραχωροῦσες τή θέση σου. Θυμᾶμαι ἐγώ πού ἤμιον νεαρός διάκος, ὅτι μπαίνοντας μέσα στό λεωφορεῖο, σηκώθηκε μιά γιαγιά καί μοῦ λέει ἔλατε παππούλη μου νά καθίσετε. Καί ὅταν τῆς εἶπα ὅτι εἶμαι νεαρός καί ἀντέχουν τά πόδια μου, μοῦ ἀπάντησε. Δέν σηκώθηκα γιά τήν ἠλικία σου, σηκώθηκα γιά τό ράσο πού φορᾷς καί τό σέβομαι. Τότε, μέ εὐλάβεια τρέχανε τά μικρά παιδάκια καί οἱ μεγάλοι νά φιλήσουν τό χέρι τοῦ ἱερέως, σήμερα δέν τό φιλοῦν. Δέν ὑπάρχει αὐτός ὁ σεβασμός, οὔτε πρὸς τοὺς ἱερεῖς, οὔτε πρὸς τοὺς γεροντότερους. Τότε τά παιδιά, ὅταν πήγαιναν γιά ὕπνο τό βράδυ, φιλοῦσαν τό χέρι πρῶτα τοῦ πατέρα, ἔπειτα τῆς μητέρας, τοῦ παπποῦ καί τῆς γιαγιάς. Γιά νά καταλάβουμε πόσο ἄλλαξε καί ἔγινε ὁ κόσμος ἀγνώριστος, πρέπει νά δοῦμε ὄλες τίς πλευρές του. Ἀκόμα καί ὅταν πηγαίνανε γιά Θεία Κοινωνία τά παιδιά τό πρῶτό βάζανε μετάνοια στό μπαμπά καί στή μαμά, στή γιαγιά καί στόν παπποῦ, τοὺς φιλοῦσαν τό χέρι καί ζητοῦσαν νά τοὺς συγχωρήσουν.

Καί ἔλεγαν συγχωρεῖστε με γιά ὅ,τι ἔκανα καί μετά πηγαίνανε νά κοινωνήσουν. Αὐτό τό πρόλαβα καί ἐγώ. Φιλοῦσα τό χέρι τῆς μητέρας μου, τοῦ πατέρα μου, ζητοῦσα συγνώμη καί μετά κοινωνοῦσα. Σήμερα ποιοῦ παιδί, ποίος νέος, ὅταν πάει νά κοινωνήσῃ τό κάνει αὐτό; Βλέπετε γιατί ὁ κόσμος ἔχει γίνει ἀγνώριστος σέ σχέση μέ τό χθές; Γι' αὐτό, λέει ὁ Ἅγιος Νεῖλος στό μοναχό Θεοφάνη, ξεχάστε τόν κόσμο πού ξερετε μέχρι σήμερα, ὅταν φθάσει ἡ ἐποχή τοῦ ἀντιχριστοῦ θά εἶναι παντελῶς ἀγνώριστος. **«Ἡ ἀγάπη, συνεχίζει, θά ἔχει χαθεῖ τοῦ ἑνός πρὸς τόν ἄλλον. Οἱ ποιμένες τῶν χριστιανῶν, ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς, θά εἶναι ἄνδρες κενόδοξοι μὴ γνωρίζοντας τή δεξιὰ ὁδὸ ἀπὸ τήν ἀριστερά».** Ἐδῶ τώρα μιλά γιά τήν Ἐκκλησία. Καί λέει ὅτι οἱ ἱερεῖς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δέν θά εἶναι ταπεινοί,

θά εἶναι κενόδοξοι. Κάτι πού τό βιώνουμε καί τό ζοῦμε σήμερα. Ἡ κενοδοξία εἶναι αὐτή πού μᾶς ἔχει φάει καί μέσα στόν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας. Δηλαδή οἱ ἱερεῖς δέν θά μποροῦν νά συμβουλευθοῦν τόν κόσμο, γιατί καί αὐτοὶ θά ἔχουν πέσει στήν παγίδα. «Εἶ δυνατόν πλανῆσαι καί τοὺς ἐκλεκτούς». Καί τό ἱερατεῖο θά πλανηθεῖ, γιατί μεγαλώνει ἀλλιῶς, σ' ἕναν ἄλλον κόσμο. Θά ἔχει ἄλλα δεδομένα στό μυαλό του. Ἀλλά ἐμεῖς οἱ ἱερεῖς πρέπει νά μιλάμε βάσει τοῦ Εὐαγγελίου. Τό Εὐαγγέλιο καί οἱ Ἐντολές τοῦ Χριστοῦ εἶναι διαχρονικές δέν ἀλλάζουν.

Τό σωστό εἶναι αὐτό πού ἔκαναν οἱ ἄνθρωποι τότε πού ἐφάρμοζαν τό Εὐαγγέλιο. Σήμερα τίποτε ἀπὸ αὐτά δέν ἐφαρμόζονται. Ἔχουμε τελείως παρεκκλίνει. Παρεκκλίναμε τόσο πού ἀκόμη καί κάποιον πού ἔχει προγαμιαῖες σχέσεις, κατ' οἰκονομία, κάτι ἀπὸ δῶ, κάτι ἀπὸ κεῖ τόν ἀφήνουμε καί κοινωνάει. Ὅποτε δέν ἐφαρμόζουμε τό Εὐαγγέλιο. Λειτουργεῖ τό μυαλό μας βάσει τῶν σημερινῶν δεδομένων. Αὐτὴ εἶναι ἡ πλάνη τοῦ ἀντιχριστοῦ. Καί φθάσαμε στό σημεῖο νά λέμε δέν εἶναι τίποτα τό ἕνα, δέν εἶναι τίποτα τό ἄλλο καί ὅταν φθάσει ἡ ἐποχή τοῦ χαράγματος ὄλα θά εἶναι ἐπιστημονικὴ ἐξέλιξη, ὄλα θά εἶναι γιά τό καλό μας, ὄλα θά εἶναι μέ τήν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης εὐλογημένα. Διαβάζω στό διαδίκτυο, οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι γράφουν: «πάτερ ἄν εἶναι ἐξυπηρετικό γιατί νά μὴν τό πάρουμε, ἄν μέ αὐτόν τόν τρόπο πατάξουμε τὴ φοροδιαφυγή, καί δέν μπορεῖ κανεὶς νά κλέβει καί ἄν εἶναι γιά τό καλύτερο τῆς ζωῆς μας, γιά νά ζοῦμε μέ ἄνεση καί πῖο σύγχρονα, γιατί νά μὴν τό πάρουμε; Δηλαδή τί μᾶς ἐμποδίζει νά ἔχουμε ἕνα μικροτσῖπ στό χέρι;» Αὐτό μοῦ θυμίζει μιά κοπέλα πού ἦρθε στό μοναστήρι ἔτσι ντυμένη, ἡ μάλλον γδυμένη, πού γυρίζω καί τῆς λέω νά φορέσει κάτι γιά νά μπεῖ, κι ἐκείνη μοῦ ἀπάντησε, γιατί τί ἔχω;

Προσέξτε πῶς ἔχει ἀλλοιωθεῖ ἡ διάνοιά της. Ἦταν δυνατόν νά γινόταν αὐτό τό 1950, τό 1800 πού λέει καί ὁ ἅγιος καί νά σοῦ ἀπαντᾷ, γιατί τί ἔχω; Καί τῆς λέω, ἀκριβῶς κοπέλα μου δέν ἔχεις πάνω σου κάτι. Ἀλλά αὐτό τό θεωροῦσε φυσιολογικό, γιατί ἡ κοπέλα ἔτσι μεγάλωσε καί ἡ μαμά της ἔτσι ντύνεται. Καί σοῦ λένε, ἐπειδὴ αὐτός εἶναι ντυμένος ἀπὸ πάνω μέχρι κάτω καί οἱ καλόγριες

από τό κεφάλι μέχρι κάτω, θά μέ ντύσεις καί έμένα έτσι; Τό θεωρεί φυσιολογικό τό γδύσιμο της. Καί φυσικά τό γδύσιμο φέρνει τήν όφθαλμοπορνεία, τήν πορνεία, τό ένα εξελίσσεται μετά τό άλλο.

«Τότε, συνεχίζει ό Άγιος, θά αλλάξουν τά ήθη καί οι παραδόσεις τών χριστιανών καί τής Έκκλησίας. Δέν θά είναι λείι τά ίδια πράγματα». Τί σάς είπα ωρίτερα γιά τό μυστήριο τοῦ γάμου καί τής βαπτίσεως; Καταρχάς στήν Έκκλησία μας παλαιότερα δέν παντρεύονταν ποτέ άν δέν ήταν καί οι δυό όρθόδοξοι καί στό έξωτερικό, Αυστραλία, Άμερική, Εὐρώπη άν κάποιος είχε άγαπήσει κάποια άλλου δόγματος, έπρεπε πρώτα νά βαπτιστεί. Δέν άφηνε τό ίερατείο, οι κληρικοί, τό πατριαρχείο, δέν άφηναν οι μητροπόλεις, δέν άφηναν οι άρχιεπισκοπές νά γίνει ό γάμος. Ύπάρχουν αὐστηρότατες διατάξεις τών Πατέρων μας καί τών ιερών κανόνων πού εφαρμόζονταν τότε. Γι' αυτό βαπτίζονταν οι έτερόδοξοι ή οι άλλόθρησκοι. Σήμερα παντρεύονται χωρίς νά βαπτιστοῦν, οὔτε καν νά μυρωθοῦν. Δέν είναι άνάγκη νά αλλάξουν θρησκεύμα άκόμη καί νά τελεστεί ό γάμος καί μέσα στόν χώρο τής Έκκλησίας.

Καί άλλαξε ό νόμος τοῦ Θεοῦ καί άρκει τό μυστήριο νά τελεστεί στόν όρθόδοξο ναό καί τά παιδιά πού θά γεννηθοῦν νά είναι όρθόδοξοι. Ποιός είμαι εγώ πού τροποποιώ τους ιερούς κανόνες; Γιατί κάνω συνέχεια πίσω στή διαφθορά; Ποιός είμαι εγώ πού έβγαλα τό μυστήριο από τή θέση του καί έκανα μία άπλή τελετή ένα άπόγευμα, ένα βράδυ καί είναι λέτε καί πάνε σε μία δεξίωση; Άν τους βάλετε στό χέρι μία σαμπάνια καί ένα πσιγαράκι θά νομίζετε πώς είναι μέσα σε δεξίωση. Καί εκείνη τήν ώρα παρακολουθοῦν τό μυστήριο τοῦ γάμου. Φτιαγμένες, βαμμένες, μέ διάφορα χτενίσματα, τό μάτι περιποιημένο, ρούχα τουαλέτες, γδυτές οι περισσότερες. Καί αυτό προσέξτε δέν γινόταν άλλοτε μέσα στήν Έκκλησία. Σήμερα όμως θεωρείται φυσιολογικό. Καί άν πάει νά μιλήσει ένας ιερέας έχει νά γίνει χαλασμός Κυρίου, θά ξεσηκωθοῦν όλοι. Άν μιλήσει ένας ιερέας καί πει παρακαλῶ πώς ήρθατε έτσι ντυμένοι, θά γίνει θέμα, στίς τηλεοράσεις, στόν Δεσπότη, παντοῦ. Δέν τολμάει ό ιερέας καί έτσι συμβιβάζεται. Έτσι άλλαξαν τά ήθη καί τά έθιμα, πού λείι ό Άγιος. Πήγε τό μυστήριο άπόγευμα καί έγινε δεξίωση. Έπεσε καί αυτό τό ύψιστο μυστή-

ριο. Καί παντρεύονται έτεροδόξους καί τό μυστήριο έγινε ένα κοσμικό γεγονός. Μόνο αυτό άλλαξε στήν εκκλησία; Κουρεύανε τά μαλλιά τους οι ιερείς μας;

Κουρεύανε τά γένια τους; Σήμερα έχουν ένα μουσάκι. Στο δε έξωτερικό άμα δείτε είναι παντελῶς κουρεμένοι καί ξυρισμένοι. Πρίν τό 1600 δέν ήταν οὔτε στό έξωτερικό ιερείς μέ παντελόνια χωρίς τό ράσο. Είχαν όλοι γενειάδα καί μακριά μαλλιά. Μά πώς τά βλέπει ό άγιος Νείλος τόσο ξεκάθαρα; Καί περιγράφει τήν εποχή μας καί λείι ότι σε αυτή τήν εποχή θά έρθει ό αντίχριστος. Σε αυτήν τήν εποχή θά ζείτε καί θά είστε καί έσεις πλανεμένοι. Λείι λοιπόν στόν Θεοφάνη ότι θά είναι πλανεμένος ό κόσμος τότε καί δέν θά τό πάρει καν μυρωδιά. Μόνο αυτό άλλαξε; Άλλαξε καί τό ήμερολόγιο. Άλλη παράδοση τής Έκκλησίας πού άλλαξε τό 1924. Έχουμε καί τήν άλλαγή τοῦ ήμερολογίου. Καί πολλά άλλα πού άν άρχισω νά τά λέω ένα ένα, θά κάνω 10 όμιλίες πάνω σ' αυτό τό θέμα.

«Η σωφροσύνη, συνεχίζει ή προφητεία, θά χαθεί από τους ανθρώπους καί θά βασιλεύει ή άσωτία. Οι άνθρωποι δέν θά έχουν πλέον τό νοῦ τους σε αυτά πού πρέπει. Δέν θά είναι λογικοί». Τοῦ μιλάς λογικά τοῦ άλλου καί σε κοιτάει καί δέν καταλαβαίνει τί τοῦ λές. Τοῦ εξηγείς καί δέν καταλαβαίνει. Βάζεις μία ταμπέλα στήν είσοδο τής Μονής καί ό άλλος δέν μπορεί νά τήν έρμηνεύσει. Ξέρετε πόσες συζητήσεις κάνουμε τό καλοκαίρι γιά τό ντύσιμο καί τίς ταμπέλες;

Συζητήσεις επί συζητήσεων γιά νά δώσουμε νά καταλάβουν ότι τό ντύσιμο σας δέν είναι σωστό, ότι γδυθήκατε, δέν ντυθήκατε. Καί φυσικά τί βασιλεύει; Η άσωτία. Ύπάρχει αυτή ή εὐσέβεια τοῦ 1815 πού εμφανίζεται ό άγιος στό μοναχό Θεοφάνη; Τότε οι άνθρωποι έκαναν τόν σταυρό τους, είχαν εὐλάβεια, νήστευαν, προσεύχονταν, λιβάνιζαν στά σπίτια τους, τήν Κυριακή ήταν όλοι οικογενειακῶς στήν εκκλησία, εφαρμόζαν όλα αυτά πού σάς είπα, έτρεχαν νά φιλήσουν τό χέρι τοῦ ιερέως άκόμη καί οι μεγάλοι από άγάπη καί σεβασμό. Ποῦ ύπάρχει σήμερα αυτό; Ποῦ εφαρμόζεται; Δέν ύπάρχει εὐσέβεια, βασιλεύει ή άσωτία όπως ακριβῶς προέβλεψε καί κατέγραψε στήν προφητεία του ό Άγιος Νείλος.

(συνεχίζεται στο έπόμενο).

‘Όσιος Γεδεών ὁ Καρακαλληνός

τεῖ στό χαρέμι του, καθώς ἦταν ἀκόμη μικρός στην ἡλικία. ‘Ο θεῖος ἀρνήθηκε λέγοντάς του νά τόν ζητήσει ἀπό τή μητέρα του. Μετά ἀπό μία ἐβδομάδα ἐπέστρεψε θυμωμένος ὁ Τοῦρκος, ἄρπαξε μέ τή βία τόν μικρό Νικόλαο καί τόν πῆρε σπίτι του, νά ὑπηρετεῖ στό χαρέμι.

Μετά ἀπό ἕναν χρόνο, πῆγε ὁ πατέρας καί ζητοῦσε τόν Νικόλαο ἀπό τόν Ἀλλῆ. ‘Εκεῖνος τοῦ ἀπάντησε, ἐγώ ἔχω τό παιδί μου στόν πόλεμο, μόλις ἐπιστρέψει ὁ γιός μου νά ἔρθεις νά πάρεις τόν γιό σου. Σέ λίγες ἡμέρες ἐπέστρεψε ὁ γιός τοῦ Τοῦρκου ἀπό τόν πόλεμο, εἶδε τόν μικρό καί λέει στόν πατέρα του: Ποῦ τό βρήκες αὐτό τό Ρωμιόπουλο πού ὑπηρετεῖ στό χαρέμι; Εἶναι ἀσυμβίβαστο Ρωμιός νά ὑπηρετεῖ τό χαρέμι. Ἐγώ θά ἤθελα νά τοῦ κάνουμε περιτομή, νά γίνω ἀνάδοχος του καί νά τόν ἔχουμε νά ὑπηρετεῖ στό χαρέμι γιά πάντα. Καί ἄρχισε ἀμέσως ὁ ἀσεβής νά καλοπιάνει τόν Νικόλαο. Τελικά μέ λόγια, ἀλλά καί λόγω τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας του, τόν κατάφερε νά ἀρνηθεῖ τόν Χριστό καί νά τόν ἐξισλαμίσει.

Μετά ἀπό δύο μῆνες ὁμως τό παιδί συναισθάνθηκε τήν πτώση του, μετανόησε καί ἔκλαιγε πικρά.

Μιά νύχτα κατάφερε νά φύγει κρυφά καί νά πάει σπίτι του. Διηγῆθηκε στόν πατέρα του τό πάθημά του λέγοντας ἡμαρτον, ἡμαρτον, ἀλλά ἀπό ἐδῶ καί πέρα δέν θέλω οὔτε νά εἶμαι Τοῦρκος, οὔτε νά ὀνομάζομαι. ‘Ο δύστυχος πατέρας του, ἀπάντησε μέ δάκρυα: ἐγώ Νίκο μου εἶμαι φτωχός ἄνθρωπος, δέν ἔχω χρήματα νά σέ κρύψω κάπου. Αὔριο νύχτα θά σέ πάω μέ τό ἄλογο στό Κεραμιδί καί ἐγώ θά γυρίσω μ’ ἕνα φορτίο ψάρια ἀπό τή λίμνη Κάρλα γιά νά μὴν μέ ὑποφιασθοῦν οἱ Τοῦρκοι. Ἐσύ νά προσπαθήσεις νά πᾶς στό Ἅγιον Ὅρος. Τώρα ἐγώ ἐπι-

Μαρτύρησε στόν Τύρναβο τῆς Θεσσαλίας στίς 30 Δεκεμβρίου 1818.

‘Ο Ἅγιος καταγόταν ἀπό τό χωριό Κάπουρνα κοντά στη Μακρυνίτσα τοῦ Πηλίου. Προερχόταν ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς καί ἦταν τό πρῶτο παιδί ἀπό τά ὀκτώ παιδιά τῆς οἰκογένειας. Τό κοσμικό του ὄνομα ἦταν Νικόλαος. ‘Ο πατέρας του λόγω τῆς μεγάλης φορολογίας ἀναγκάστηκε νά μετακομίσει οἰκογενειακῶς σ’ ἕνα ἄλλο χωριό, ὅπου θά μπορούσε νά ἐξοικονομεῖ καλύτερα τ’ ἀναγκαῖα. ‘Ο Ἅγιος ἦταν τότε δώδεκα ἐτῶν.

Ἡμετέρα του εἶχε κάποιον ἐξάδελφο παντοπῶλη στό Βελεστίνο, ὁ ὁποῖος ζήτησε τόν μικρό Νικόλαο νά τόν βοηθεῖ στό μαγαζί. Πράγματι, τό παιδί ἐργαζόταν μέ πολλή προθυμία. Κάποιος Τοῦρκος ὀνόματι Ἀλλῆς, ὁ ὁποῖος σύχναζε στό μπακάλικο, εἶδε ὅτι ὁ μικρός Νικόλαος ἦταν ἔξυπνος, ἐργατικός καί ὑπάκουος καί τόν ζήτησε ἀπό τόν θεῖο του γιά ἕνα χρόνο νά ὑπηρε-

στρέφοντας, ποιός ξέρει πώς θά βρω τή μητέρα σου και τά αδέλφια σου, γιατί ξμαθα ότι οι Τουρκοί μαζεύουν ξύλα για νά μάς κάψουν. Ής αποθάνουμε κι έμεις για τόν Χριστό.

Έκει στό Κεραμίδι δέχθηκε νά φιλοξενήσει τόν Άγιο μιά συγγενεί τους μοναχή, ή όποία τόν έδωσε σέ κάποιους χτίστες ως βοηθό. Μετά από λίγες ήμέρες τό σινάφι τών χτιστών πού εργαζόταν έφυγε μέ πλοίο για τήν Κρήτη και πήγε μαζί τους. Οι χτίστες όμως δυστυχώς κακομεταχειρίζονταν τόν Νικόλαο δέροντάς τον απάνθρωπα πολλές φορές. Έτσι έφυγε και τριγυρνούσε σ' ένα δάσος. Κάποια μέρα βρέθηκε σέ ένα ξωκλήσι, όπου γινόταν λειτουργία. Τόν είδε ό ιερέας ξένο και σέ κακή κατάσταση, τόν πλησίασε και εκείνος του έξιστόρησε τή ζωή του. Μήν κλαίς παιδί μου, του λέει τότε ό ιερέας. Έγώ είχα ένα μονάκριβο γιό, ό όποιος πέθανε πριν λίγες ήμέρες. Αν θέλεις, νά σέ υιοθετήσω. Μέ πολλή χαρά δέχθηκε τήν πρόταση του ιερέα ό Νικόλαος και πήγε μαζί του στό σπίτι του, όπου τόν δέχθηκε σαν παιδί της και ή πρεσβυτέρα. Έτσι ζούσε ευτυχισμένος στό σπίτι του ιερέα, μαθαίνοντας τήν τέχνη του ύφαντη διότι αυτή τήν τέχνη εργαζόταν και ό ιερέας.

Μετά από τρία χρόνια δυστυχώς απέβίωσε ό ιερέας και ή πρεσβυτέρα έπειδή δέν μπορούσε νά ξεοικονομήσει τά πρόσ τό ζήν, είχε και δύο κόρες, έδωσε τήν ευχή της στον Νικόλαο νά φύγει νά αναζητήσει τήν τύχη του. Ό Άγιος έβαλε κλαίγοντας μετάνοια στην ψυχομάνα του και αναχώρησε.

Περιπλανώμενος στην Κρήτη μέ κάποιον άλλο συνομηλικό του αποφάσισαν νά πάνε για προσκύνημα στό Άγιον Όρος. Άφου έφθασαν μέ τό καράβι στη Δάφνη χωρίστηκαν και ό Νικόλαος άρχισε νά περιέρχεται τίς Μονές και τίς Σκήτες του Άγίου Όρους. Τελικά κατέληξε στην Ι.Μ. Καρακάλλου, όπου άφου έξομολογήθηκε τήν πτώση του, επανεντάχθη στην Έκκλησία μέ τό Άγιο Μύρο και κοινωνήσε τών Θείων Μυστηρίων. Έμεινε στη Μονή, όπου έγινε μοναχός μέ τό όνομα Γεδεών. Ζούσε μέ πολλή ύπακοή, ταπείνωση, έγκράτεια και υπέρμετρος άσκητικούς άγώνες, πού μόνο ό καρδιογνώστης Θεός γνωρίζει, κλαίοντας συνεχώς για τήν

πτώση του.

Μετά από τριανταπέντε χρόνια άσκηση άναψε στην καρδιά του ό πόθος του μαρτυρίου και μέ τίς ευχές τών πατέρων έφυγε από τόν Άγιον Όρος, ήλθε στό Βελεστίνο, όπου είχε έξωμόσει και προσποιόταν τόν σαλό.

Τήν Μεγάλη Πέμπτη παρουσιάστηκε στό Άλχη, πού τόν είχε έξιπλαμίσει και όμολόγησε τόν Χριστό. Ό Τουρκοκός άμέσως ζήτησε νά τόν συλλάβουν και νά τόν οδηγήσουν στον δικαστή. Μεγάλη Παρασκευή ό Άγιος φορώντας στό κεφάλι στεφάνι από λουλούδια και κρατώντας δύο κόκκινα αυγά παρουσιάστηκε στον κριτή και του είπε: Χριστός Άνέστη. Έκει, στό δικαστήριο έκανε και άλλες παλαβές πράξεις μέ αποτέλεσμα νά διατάξει ό δικαστής νά τόν δείρουν ανελέητα και νά τόν διώξουν ως τρελό. Έκείνος τούς προκαλούσε έπίτηδες για νά τόν θανατώσουν αλλά δέν ήταν άκόμη θέλημα Θεού. Έζησε καιρό προσποιούμενος τόν σαλό τήν ήμέρα, ενώ τίς νύχτες αποσυρόταν σ' ένα σπήλαιο, όπου έκανε τούς άσκητικούς του άγώνες.

Τελικά έπειδή και μέ τόν τρόπο τής ζωής, αλλά και μέ τά λόγια του προκαλούσε τούς Τουρκοκούς, διέταξε ό Βελή πασάς του Τυρνάβου τή σύλληψη του.

Ό Άγιος άφου προετοιμάστηκε πνευματικά μέ τό Μυστήριο του Άγίου Ευχελαίου και τήν Θεία Κοινωνία, άκολούθησε τούς στρατιώτες του πασά στον Τυρνάβο. Μπροστά στον πασά όμολόγησε τήν άρνησή του, τή μετάνοιά του, τήν έπιστροφή στον Χριστό και τόν πόθο του για όμολογία και μαρτύριο, εκεί όπου άρνήθηκε. Ό πασάς τόν έκλεισε στη φυλακή.

Τήν άλλη ήμέρα, άφου κάλεσε και τούς άλλους Τουρκοκούς άξιωματούχους διέταξε νά φέρουν μπροστά του τόν Άγιο. Πάλι μπροστά τους ό Άγιος, μέ πολύ θάρρος όμολόγησε τόν Χριστό. Έκείνοι άρχισαν μέ κολακείες νά τόν μεταστρέψουν και πάλι στό Ίσλαμ, αλλά ό Άγιος άρνήθηκε μέ περιφρόνηση. Τόν καταδίκασαν σέ θάνατο.

Άρχικά τόν διαπόμπευσαν στον Τυρνάβο. Τόν έφεραν κατόπιν μπροστά στον πασά πού διέταξε νά τόν άκρωτηριάσουν κόβοντάς του τά χέρια και τά πόδια μέ τσεκούρι. Ό Άγιος

ἄπλωνε μόνος του ἄφοβα τὰ μέλη του πάνω στό κούτσουρο γιά νά κοποῦν, χωρίς νά δείχνει κανένα σημάδι πόνου, χωρίς κἄν νά ἀλλάξει ἡ ὄψη τοῦ προσώπου του, λές καί ἔπασχε κάποιος ἄλλος.

Τόν ἄφησαν αἰμόφυρτο ὅλη τήν ἡμέρα καί τό βράδυ διέταξε ὁ πασᾶς νά τόν σηκώσουν καί νά ρίξουν στόν χῶρο ὅπου περνοῦσαν τά λύματα τοῦ σπιτιοῦ του. Ἦταν ἀκόμη ζωντανός. Στόν βρωμερό ἐκεῖνο χῶρο ὁ Ἅγιος παρέδωσε

τήν ψυχή του.

Οἱ Χριστιανοί κατάφεραν νά πάρουν τό Ἅγιο λείψανο καί νά τό ἐνταφιάσουν στόν Ναό τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

Εὐθύς ἀμέσως ἄρχισαν νά γίνονται θαύματα καί κατά τή διάρκεια τῆς νεκρώσιμης ἀκολουθίας ἀλλά καί μετά τήν ταφή του, σέ ὅσους προσκυνοῦσαν μέ εὐλάβεια τόν τάφο του, καθώς καί μετά τήν ἀνακομιδή τῶν λειψάνων του καί μέχρι σήμερα.

Ἕνήμερο ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ

μέ τόν Γέροντα Νεκτάριο Μουλατσιώτη

ΣΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ

Ἀναχώρηση: τήν ἐπομένην ἡμέρα τοῦ Πάσχα 2011

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ:

900-950 € σε ξενοδοχείο 3 αστέρων***

(πρωϊνό-δειπνο, μπουφέ).

950-1050 € σε ξενοδοχείο πολυτελείας

4 αστέρων**** μέ πλούσιο φαγητό (πρωϊνό-δειπνο, μπουφέ), μεγάλη ποικιλία καί ἐλεύθερη ποσότητα.

Γιά δηλώσεις θέσεων & πληροφορίες στά τηλέφωνα:

26340-44282 & 26340-44381 (10-2 πρωϊ & 6-8 ἀπόγ.)

Γέροντας Χαράλαμπος

Διονυσιάτης

ὁ ἀπλοϊκὸς ἡγούμενος καὶ διδάσκαλος τῆς νοεραῖς
προσευχῆς συνασκητῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ
τοῦ ἠσυχαστοῦ

Ἰωσήφ Μοναχοῦ Διονυσιάτου

Ὁ παπαΧαράλαμπος Διονυσιάτης, ὁ ἀπλοϊκὸς ἡγούμενος καὶ διδάσκαλος τῆς νοεραῖς προσευχῆς» εἶναι ὁ τίτλος ἑνὸς βιβλίου ποὺ γράφτηκε μετὰ τὴν κοίμησιν τοῦ Γέροντα, ἀπὸ ἑνὸς ἀπὸ τὰ πολλὰ πνευματικά του τέκνα· τὸν Ι.Μ.Δ. Τὸ γεγονός αὐτὸ μᾶς ὤθησε νὰ ἐπικοινωνήσουμε μετὰ τὸν π. Ἰωσήφ γιὰ νὰ γράφει εἰδικὰ γιὰ τὸ ἱστολόγιό μας, ἕνα μικρὸ κείμενο- ἀφιέρωμα στὴν δέκατη ἐπέτειο ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ γέροντά του, παπαΧαράλαμπου προηγουμένου τῆς Ἱεραῖς Μονῆς Διονυσίου. Ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν π. Ἰωσήφ λίγο πρωτύτερα εἶχε γραφῆ καὶ ὁ βίος τοῦ μεγάλου ἀσκητοῦ Ἀρσενίου Σπηλαιώτη, συναγωνιστοῦ τοῦ μεγίστου

νηπτικοῦ διδασκάλου τῶν ἡμερῶν μας, Ἰωσήφ τοῦ ἠσυχαστοῦ.

Μέσα ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ βιβλία βλέπομεν ὑπερανθρώπινους ἀγῶνες καὶ χαρίσματα, ὅμοια μετὰ τοὺς παλαιούς μεγάλους ἀθλητὰς τῆς ἐρήμου, Ἀντώνιον, Σάββαν, Συμεὼν Νέον Θεολόγον, τοὺς Στουδίτες, τοὺς ἠσυχαστὰς τοῦ 14ου αἰῶνα, τοὺς Κολλυβάδες καὶ γενικά τοὺς παλαιούς καὶ νεώτερους ἀγιορεῖτες ὁσίους.

Ἔτσι λοιπὸν μετὰ τὴ ζωὴν τοὺς ἀλυσιδωτὰ οἱ ἅγιοι ἀποδεικνύουν ὅτι «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὁ μέγας αὐτὸς ἀσκητῆς (παπαΧαράλαμπος Διονυσιάτης) καὶ δάσκαλος τῆς νοεραῖς προ-

σευχής, άντλεί τις ρίζες του, από τόν εύλογημένο Πόντου.

Μέ τόν ξεριζωμόν τοῦ Πόντου, λόγω ασφυκτικῶν πιέσεων τοῦ τούρκου κατακτητοῦ, ἡ οἰκογένεια Γαλανόπουλου ἐκτοπίζεται κί αὐτή στή Ρωσία κατά τό ἔτος 1880. Ἐκεῖ ἕνας εὐλαβέστατος νέος, ὁ Λεωνίδας, κατόπιν θαύματος γνωρίζει καί νυμφεύεται τή σεμνή Δέσποινα. Ἀπό τούς ἅγιους αὐτούς γονεῖς ἐξεπήδησεν καρπός εύκλεής μεταξύ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας, τριτος στήν σειρά Χαράλαμπος.

Ἀκούσαμε προηγουμένως γιά τόν μεγάλο ἀσκητήν Ἄρσένιον. Ὁ μοναχός αὐτός ἦταν ἀδελφός κατά σάρκα τοῦ Λεωνίδα. Πρίν ἀναχωρήσει γιά μοναχός εἶχε πόθον νά βαπτίσει ἕνα παιδί. Ἄν δέν βαπτίσεις ἕνα παιδί, ὁ Χριστός στήν ἄλλη ζωή θά σοῦ βάλει στήν ἀγκαλιά μία πέτρα, ἔλεγαν οἱ Πόντιοι. Περίμενε λοιπόν κατά θείαν οἰκονομίαν, γιά νά βαπτίσει τό ἀνεψάκι του. Ἄφοῦ λοιπόν βάπτισε τόν Χαράλαμπον ἀναχώρησε γιά Μοναχός. Ἐκεῖ μακρυνά στά κατσαβραχα τοῦ Ἁγίου Βασιλείου καί τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὁμοῦ μέ τόν συνασκητήν τοῦ Ἰωσήφ, προέβη σέ ὑπεράνθρωπους ἀγῶνες.

Στό σημεῖο αὐτό ὀφείλω νά προσθέσω ὅτι τόσον τό γένος Γαλανοπούλου, ὅσον καί πλῆθος ἄλλων Ποντίων ἀδελφῶν μας, ἀναγκάστηκαν καί πάλι λόγω νέων ἀσφυκτικῶν πιέσεων καί διωγμῶν σέ ὄσους πίστευαν φανερά στόν Χριστόν, ἀπό τό ὀλοκληρωτικό μπολσεβικικό καθεστώς τῆς Ρωσίας νά μετατοπιστοῦν καί πάλιν. Αὐτή τή φοράν ὁμως σέ πατριό ἔδαφος. Κατά χρονολογίαν 1920 τό γένος τῶν Γαλανοπούλων ἐγκαταβιώνει ὀριστικά στό ὠραῖο χωριό Ἄρκαδικό τῆς ἀκριτικῆς Δράμας. Ἐκεῖ μεγάλωσε καί ἐπεδόθηκε στους πρώτους ἀσκητικούς ἀγῶνες καί ὁ Χαράλαμπος (βλ. σχετικά καί στό βιβλίον μας γιά τό Γέροντα).

Πέρασαν πολλά χρόνια καί ἡ εὐχή τοῦ μεγάλου ἀσκητοῦ τράβηξε ζωπίσω του καί τόν βαπτισμιόν καί ἀνεψιόν του Χαράλαμπον στήν ἔρημον τοῦ Ἄθω γιά νά μιμηθεῖ καί αὐτός τούς ἄθλους των μεγάλων αὐτῶν ἀσκητῶν Ἰωσήφ καί Ἄρσενίου.

Θά παραλείψω τους θαυμαστούς ἀγῶνες

τοῦ Χαράλαμπου, μέσα στόν κόσμον: τήν καθημερινήν ἀγρυπνίαν, τίς χιλιάδες γονυκλισίες, τήν αὐστηροτάτην νηστείαν, τήν θαυμαστή διάσωση του μαζί μέ τούς συναιχμαλώτους του, ὅπου κατόπιν θερμῆς προσευχῆς ἐφανίστηκε ὁ Ἅγιος Γεώργιος καί ἀνοίξε τίς πύλες τῆς φυλακῆς τήν στιγμὴν πού οἱ Βούλγαροι κοιμητατζήδες ἐτοιμάστηκαν νά τούς ἐκτελέσουν.

Ἐπειδή ὅλα αὐτά τά τόσο θαυμαστά δέν περιγράφονται μέσα σέ λίγες γραμμές τά παρακάμπω καί μεταβαίνω νοερώς μαζί του ἐκεῖ στά κατσαβραχα τῆς Μικρᾶς Ἁγίας Ἄννης, ὅπου τό 1950 ἀποφασίζει νά ἐγκαταβιώσει κοντά στούς δύο μεγάλους ἀσκητές (στό νοῦ τοῦ Ἄρσένιο καί Ἰωσήφ).

Ὁ γέροντας Ἰωσήφ ἦτο καί ὁ ἡγούμενος τῆς συνοδείας.

Ὑστερα ἀπό τίς πρώτες ἐντυπώσεις ὁ Γέροντος Ἰωσήφ ἔρχεται στό ψαχνό.

- Χαράλαμπε γιά ποῖο σκοπό ἦλθες ἐδῶ;
- Ἦλθα γιά νά γίνω μοναχός.
- Μπορεῖς νά ζήσεις ἐδῶ ὅπως ζοῦμεν ἔμεῖς;
- Νά δοκιμάσω Γέροντα.
- Νά δοκιμάσεις! Λοιπόν ἀρχίζουμε. (Στρέφεται στόν Ἄρσένιον)

- Ἄρσένιε ὁ βαφτηστικός σου θέλει νά γίνη μοναχός. Λοιπόν θά κάμετε μαζί ἀπό τρεῖς χιλιάδες μετάνοιες (γονυκλισίες) καί μετὰ θά τά ποῦμε.

Ἀρχίζει λοιπόν ἡ πρώτη πάλη. Δώστου-δώστου νά καί τελειώνει ὁ Γέροντος Ἄρσένιος. Ἐμειναν τοῦ Χαράλαμπου πενήντα μετάνοιες· τελειώνει κί αὐτός. Ποῖον νά θαυμάσης πρώτα, τόν ἀρχάριον Χαράλαμπον ἢ τόν Ἄρσένιον ἠλικιωμένον γύρω στά 65, μέ προθυμία νά κάμουν καί οἱ δύο ἀπό τρεῖς χιλιάδες μετάνοιες!

Ἐπιστροφή στό Γέροντα Ἰωσήφ.

- Χαράλαμπε πῶς τά βλέπεις τα πράγματα· ἔμεῖς ἐδῶ ἔτσι ζοῦμε· θά μπορέσεις;
- Σήμερα Γέροντα δέν κατάλαβα τίποτα· δέν ξέρω στό μέλλον.

Μετὰ ἀπ' αὐτήν τήν πρώτην μεγάλην δοκιμασίαν ὁ Γέροντος Ἰωσήφ κατάλαβε ὅτι ὁ Χαράλαμπος ἦταν ἔτοιμος γιά ἀνώτερους ἀγῶνες. Τόν κράτησε, ἀλλά καί σ' ἕνα χρόνο τόν προχείρησε σέ μεγαλόσχημο μοναχό μέ τό ἴδιο ὄνομα, ἀλλά

καί σέ ιερέα γιά τίς λειτουργικές ανάγκες τῆς συνοδείας.

Ἐκτοτε, ἀφ' ὅτου χειροτονήθηκε, πέραν ἀπό μίαν τεσσαρακοντετίαν δέν παράλειψεν οὔτε ἡμέρα τήν Θεία Λειτουργία. Ἀκόμα καί ὡς ἡγούμενος λειτουργοῦσε στήν Ἱερά Μονή Διονυσίου σέ παρεκκλησίη καθημερινῶς.

Ὅσον ἀφορᾷ τούς ἀσκητικούς ἀγῶνες ἀναδείχτηκε ἐφάμιλλος τῶν δύο μεγάλων ἀσκητῶν. Στήν ὑπακοή ἄριστος, σ' ὅλα τά διακονήματα ἐπιδέξιος, στή νηστεία ἀπαράμιλλος, στή ἀγρυπνία ἀφθαστος. Ἐπί ἕξι ὥρες ὄρθιος καί μέ ἀμέτρητες γονυκλισίες καί ἐπί δύο ὥρες κοινή λατρεία μ' ἐπισφράγισμα τήν Θεία Λειτουργία. Στή Θεία Λειτουργία ἐβίωνε τά θεία Μυστήρια. Ὅταν ἔλεγε τίς ἐκφωνήσεις τῆς ἀναφορᾶς, ἔβλεπε νοερώς τίς χιλιάδες Ἀρχαγγέλων καί μυριάδες Ἀγγέλων, Χερουβίμ, Σεραφείμ νά τόν περιστοιχίζουν. Πολλές φορές διακόπτοντο οἱ ἐκφωνήσεις ἀπό τό πλῆθος τῶν δακρύων, στό ὁποῖο συμμε-

τεῖχαν ὅλη ἡ συνοδεία, ἰδιαιτέρως οἱ δύο μεγάλοι Γέροντες. Ζοῦσε πραγματικά ὅλη ἡ συνοδεία οὐράνιες καί παραδεισένιες καταστάσεις.

Ἄλλὰ τί νά ποῦμε καί γιά τίς προσωπικές δοκιμασίες πού ὑπεβάλλετο ὁ γενναῖος ἀθλητής καί μάλιστα δημόσια μπροστά σ' ὅλους τούς ἀδελφούς: ἐξευτελισμούς, ὀνειδισμούς ὅτι εἶναι ἐγωῖστής, ἀνθρωπάρεσκος, κενόδοξος κ.λπ., ὁ δέ παπα-Χαράλαμπος τά δεχόταν ὅλα μ' ἐμπιστοσύνη στόν Γέροντά του, ἀρκοῦμενος μόνο στό «εὐλόγησον γέροντα» καί «νάιναι εὐλογημένο». Αὐτά τά δύο μαθήματα μᾶς ἔλεγε ἀργότερα μέ τή σειρά του ὁ ἀείμνηστος Γέροντας (παπα-Χαράλαμπος), ὁ ὁποῖος τᾶμαθε καί τά ἐφάρμοσε, αὐτός ἔμαθε τήν καλογερική τέχνην.

Ἄρκοῦμαι σᾶν δείγμα στά πλαίσια τῶν δοκιμασιῶν ν' ἀναφέρω δύο περιστατικά. Μία μέρα φωνάζει τόν παπα-Χαράλαμπον ὁ Γέροντας καί τοῦ λέγει: Βλέπεις ἐκεῖνα τά ψηλά βράχια; Ἐκεῖ πάνω εἶναι μιά σπηλιά. Ἐκεῖ θά πᾶς ν' ἀσκητέψης μέχρι νά σέ φωνάξω καί σέ διαβεβαιῶ ὅτι ἐκεῖ ὁμως τί νά δεῖ! Μιά στενή ἄγρια σπηλιά, κατοικία μόνο γιά φίδια, ποντίκια καί νυκτερίδες.

Βρέ, λέει μέσα του, παράδεισος ἢ λάθος ἔκανε ὁ Γέροντας, μήπως εἶναι κόλασις; Ὅμως ἀφοῦ τότε ὁ Γέροντας ἔστω κι' ἂν πεθάνω δέν φεύγω ἀπ' ἐδῶ ἂν δέν μέ φωνάξει ὁ Γέροντας. Σκύβει λοιπόν μπαίνει στήν τρώγλη κι ἐκεῖ ἡ στενότητα του χώρου, ἀπό τόν φόβο τῶν φιδιῶν κ.λπ. ἐνόμιζε ὅτι ζεῖ στήν κόλαση. Δέν ἄργησε ὁμως μέ τήν προσευχή ἡ θεία ἐπίσκεψις. Μάλιστα ν' αὐξάνεται συνεχῶς μέχρι βαθμοῦ ν' ἀρπαγεῖ τό πνεῦμα τοῦ ἀθλητοῦ σέ οὐράνια σκηνώματα καί σέ ὕψη θεωρίας. Ἐπαληθεύεται ἡ πρόρρησις τοῦ Γέροντος ὅτι ἐκεῖ πού θά πᾶς εἶναι παράδεισος. Ἀφοῦ εὐφράνθηκε ἡ ψυχὴ τοῦ ἀγωνιστοῦ ἀπό τό οὐράνιο φῶς, ὅπως ἀκριβῶς οἱ τρεῖς πρόκριτοι μαθητές εἰς τό Θαβῶρ, τότε καί αὐτός μέ τή σειρά του ἔλεγε «καλόν ἐστίν ὧδε εἶναι». Μακάρι καί νά μ' ἀφήσει ἐδῶ γιά πάντα ὁ Γέροντας. Καί ὁμως γιά μιά στιγμή ἀκούει ἀπό μακριά μιά φωνή:

- Χαράλαμπε, εἶπε ὁ γέροντας νά κατέβης κάτω.

Δέν φαντάζεστε, μᾶς ἔλεγε, μέ πόση δυσφορία ἄκουσα αὐτήν τήν προσταγήν. Καί ὁμως

ήταν υπόχρεος να κάνει υπακοή στο Γέροντα. Κατεβαίνει κάτω όλος φώς με όλα τα σημάδια της θείας αλλοιώσεως. Δέν χάνη καιρό ο Γέροντας του· τόν περιλαμβάνει και του λέγει:

- Χαράλαμπε, πές τήν αλήθειαν· παράδεισος ήταν εκεί πού σέ έστειλα ή όχι; Και ο άθλητής με βουρκωμένα μάτια:

- Ναί Γέροντα, ήταν παράδεισος.

Αυτό έλεγε στο γερο- Άρσένιο ο Γέροντας Ίωσήφ ήταν ο καρπός της τελείας υπακοής, αλλά και του γενναίου αγωνιστικού φρονήματος. Είναι απαραίτητα και τα δυό.

Άλλη μία φορά ύστερα από κοπιαστικήν εργασίαν όλην τήν ημέρα, τόν στέλνει ο γέροντας στον άρσανα να κουβαλήση ένα βαρέλι (περίπου 80 κιλά). Χωρίς δισταγμόν λαμβάνει ευχήν και κατεβαίνει κάτω. Μιλᾶμε γιά ένα απόκρημνο κοφτόν κατήφορο μιᾶς σχεδόν ώρας.

Δένει με σχοινια τό βαρέλι· πάει να σηκωθεί· αδύνατο. Όμως δέν τά βάζει κάτω. Σταυροκοπιέται βάζει τήν ευχή του Γέροντα και συγχρόνως αρχίζει τήν αδιάλειπτον ευχήν «Κύριε Ίησοϋ Χριστέ...!» Τό θαύμα έγινε. Κατόρθωσε να σηκωθεί από τό έδαφος. Όμως τό βάρος μολύβι. Κι όμως περπατώντας με δυσκολίαν τά πρώτα βήματα ξαλαφρώνει λίγο-λίγο σέ βαθμόν στο τέλος να αισθάνεται ότι στην πλάτη κρατούσε ένα φτερό. Δέν φτάνει αυτό. Άνοίγουν και τά βήματα σαν κάποιος από πίσω να σπρώχνει. Δέν άργεί σέ λιγότερο από μισή ώρα να φθάση στ' απόκρημνα καλυβάκια. Έκει βρίσκει το Γέροντά του καθημένο σ' ένα σκαμνί και κάτω τό έδαφος βρεγμένο. Άγκαλιάζει τόν γνήσιον ύποτακτικό και του λέγει αυτό παιδί μου είναι θαύμα της γνήσιας υπακοής. Βλέπεις όμως αυτό κάτω δώ; Αυτό δέν είναι νερό· είναι τά δάκρυα που έχυσα και γώ· κι εκείνο τό χέρι που σ' έσπρωχνε από πίσω ήταν ή προσευχή μου, ένωμένη μαζί με τήν υπακοή και τήν προσευχή σου.

Ό άείμνηστος μεγάλος Γέροντας Ίωσήφ έδινε σημασία βασικήν τόσο εις τήν απόλυτην υπακοή, όσο και στο αγωνιστικό φρόνημα. Τά στοιχειά αυτά έκοσμοϋσαν τόν άθλητήν παπα-Χαράλαμπον. Τό αγωνιστικό φρόνημα του Χαράλαμπου έφριξαν και αυτοί οι δαίμονες· μάλιστα

μία βραδυά όπου ώσαν άναμμένη λαμπάδα όρθιος όλη νύκτα άνέπεμπε θερμές προσευχές προς τόν "Υψιστον, τό τρισκατάρατο δαιμόνιο της άκηδίας δέν άντεξε· έμφανίζεται φανερά μπροστά του όργισμένος και όδυρόμενος. Άφοϋ ο αγωνιστής τόν έπετίμησε· τόν ρώτησε ποιός είναι. Και αυτός:

- Έγώ καλόγηρε είμαι πού άποκοιμίζω στην προσευχή τούς μοναχούς με τό φτερό· όμως έσύ με ξετίναξες· φεύγω παλιοκαλόγηρε με καίς· δέν άντέχω. Και μ' αυτά τά λόγια έγινε άφαντος.

Οί πρώτοι μεγάλοι άγώνες τών δυό άσκητών Ίωσήφ και Άρσενίου έγιναν στην Σκήτη του Άγίου Βασιλείου.

Οί πρώτοι μεγάλοι άγώνες άκολούθησαν στα κατσάβραχα της Μικράς Άγίας Άννης. Έκει κατά τό έτος 1950 επισκέπτεται και έγκαταβιώνει και ο Χαράλαμπος.

Τρία όμως χρόνια άργότερα όλόκληρη ή συνοδεία του Γ. Ίωσήφ μετοικίζει όριστικά στην Νέα Σκήτη. Ό μέν τόπος άλλαξε, όχι όμως και ο τρόπος· οι μεγάλοι άγώνες της αύστηρης υπακοής και συνεχούς άγρυπνίας συνεχίζονται άμειωτοι, αλλά και οι πολλαπλές δοκιμασίες του Γέροντα στον Παπα-Χαράλαμπο συνεχίζονται. Ένα μόνο σπάραγμα από τό βιβλίον σαν δείγμα θα αναφέρω συνοπτικά.

Ένας αδελφός της συνοδείας λυπήθηκε τόν μπαρμπα-Γιάννη τόν ψαρά, πού ζούσε κάτω στον άρσανα μόνος του σαν σκυλί και παρακαλεί τόν Γέροντα Ίωσήφ να τόν περιμαζέψουν κοντά τους· άντάλλαγμα μία ψευτοβαρκούλα για να πιάνουν κανένα ψαράκι να τρώνε φρέσκα ψάρια κι αυτοί σαν άνθρωποι τότε - τότε. Άφοϋ ύπόσχεται τό καλογέρι ότι θα αναλάβει προσωπικά τό γεροντάκι, συγκαταβαίνει ο Γέροντας και τόν περιμαζεύουν. Για λίγες μέρες όλα πήγαιναν μέλι γάλα. Άπό περιποίηση τό γεροντάκι άφθαστος. Νά κάπου κάπου και τά φρέσκα ψάρια και μαριδούλες. Έλα όμως πού άλλαξαν τα πράγματα και ο γέρος (με τό συμπάθειο) άρχισε να τά κάνει πάνω του. Έτρεχε ο φτωχός για τουαλέτα και ο δρόμος από τό κελλί ως τό άποχωρητήριο ήταν μία ταινία από ... μυρωδιές.

Μιά μέρα, δυό, ξ, κάπου θά σταματήσει. Όμως ή δουλειά συνεχίζει κανονικά και άσταμάτητα και τό καλογέρι έφτασε πιά νά άγανακτήσει. Πάει στόν Γέροντα άγανακτισμένος.

- Έ! Γέροντα, είπαμε νά γηροκομήσουμε τόν Γιάννη, έ όχι και νά μάς λερώνει κι όλους κάθε λίγο! Θα τόν πάω εκεί πού τόν βρήκα και θά ήσυχάσω.

- Τί είπες μωρέ; Έσύ δέν ζήτησες νά τόν φέρεις; Τώρα τόν διώχνεις; Διόξε τον! Όμως γνώριζε ότι άν τόν διώξεις, διώχνεις από έδω και τόν Χριστόν.

- Και τί θά κάνουμε Γέροντα;

- Άντε φύγε κι άλλη φορά νά προσέχεις όταν ζητᾶς κάτι. Φώναξε τόν Παπα-Χαράλαμπο.

Φεύγει ό αδελφός. Φωνάζει τόν Χαράλαμπο.

- Χαράλαμπε, από σήμερα αναλαμβάνεις έσύ τόν μπαρμπα-Γιάννη.

- Ναυ' εύλογημένο Γέροντα.

Βάζει μετάνοια και φεύγει. Φεύγει, αλλά μέσα τόν πολεμά ό λογισμός: «Ά! Άκούς εκεί νά βγάλει ό άλλος τόν πειρασμό και νά τόν φορτωθώ έγώ». Όστόσο, συνηθισμένος στην τελεία ύπακοή αρχίζει άμέσως δουλειά. «Δέν είχα μόνο νά πλύνω ένα σωρό παντελόνια, αλλά και τό κρεβάτι και τό δωμάτιο και γραμμή ως τό άποχωρητήριο. Άσυνήθιστος στην αρχή από τέτοιες δουλειές άηδίαζα: συγκρατιόμουν νά μήν κάνω έμετό. Όμως άφού με έβαλε ό Γέροντας τό έκανα μέ προθυμία και ή ευχή δέν σταματούσε ούτε στιγμή. Αυτό κράτησε μιά-δυό μέρες. Κατόπιν; Ποιός νά τό φανταστεί ότι εκείνη ή μεγάλη δυσωμία μετετράπη σε ούράνια εύωδία τόσο πάντερπνο, ώστε νόμιζες ότι έρχόταν από λουλούδια του παραδείσου».

Κι αυτός έπλενε συγχρόνως παντελόνια λερωμένα και τουαλέτες. Δέν άντεξε. Έπρεπε νά διηγηθεί τό θαύμα στόν Γέροντα.

- Τί είν' αυτό Γέροντά μου; Μέθυσσα από γλυκύτατη εύωδία και ή καρδιά μου πάει νά σπάσει από άδιάλειπτο νοερά προσευχή.

Και ό Γέροντας τόν βάζει στην άγκαλιά μέ δάκρυα και του λέγει:

- Αυτό, παιδί μου, είναι καρπός τής τελείας ύπακοής. Αυτό την εύωδία ζούσε και ή Άγία Θε-

οδώρα ή διά Χριστό σαλή πού έπλενε καθημερινά τουαλέτες. Συνέχισε μέ τήν ίδια προθυμία και θά γνωρίσεις ανώτερες καταστάσεις.

Πράγματι ή προθυμία και ή τελεία ύπακοή σύντομα όδήγησαν τόν Παπα-Χαράλαμπο σ' ανώτερες καταστάσεις. Καθώς ό ίδιος όμολογούσε στά τέκνα του πολλάκις άρπαζόταν στην προσευχή τό πνεύμα του σε θεωρία. Σταματούσε ό νούς και έκστατικός μόνο έβλεπε, άπολάμβανε, θαύμαζε. Κάποτε καθώς προσευχόταν βγήκε από τόν έαυτό του, έφυγε από την σφαίρα της γής. Άπ' εκεί ψηλά έβλεπε πλήθος ούράνια σώματα και την γή σαν μιά σφαίρα όπως την περιγράφουν οι έπιστήμονες. «Ψ», έλεγε, «τί μεγαλεία, ως θαυμαστά τά έργα σου Κύριε!» Άλλοτε πάλι, ενώ προσευχόταν βλέπει ζωντανά μπροστά του τόν Χριστόν νά τόν εύλογεί. «Πρόλαβα νά δω μιά ματιά: γυμνός μέ τρύπια πόδια, χέρια, ξυπόλυτος και μέ τρύπα στά πλευρά. Δέν άντεξα. Έπεσα πρηγής κάτω και ώρες όλόκληρες έκλαια μέ λυγμούς. Ψ Κύριε! Έσύ ό άληθινός Θεός, τόσο πολύ για μάς ταπεινώθηκες, τόσα έπαθες για μάς τούς άχαρίστους! Για πολλούς μήνες ζούσα μέ συνεχή δάκρυα, μέ ανεξάλειπτη μέχρι σήμερα αυτή την μνήμη».

Τά χρόνια τής ύποταγής σ' ένα Γέροντα του άναστήματος του ήσυχαστου Ίωσήφ έμειναν ανεξίτηλα σ' όλη την συνοδεία του.

Όμως, όλως πρόωρα, σε ήλικία μόλις 63 ετών συνεχεται ό φωστήρας αυτός εις τό αναλύσαι και σύν Χριστώ είναι. Φεύγει λοιπόν ό Γέροντας. Παραλαμβάνει ή Κύρια μας Θεοτόκος την όσία ψυχή του κατά την πρόρρησή του στις 15 Αυγούστου του 1959, την οδηγεί στα ούράνια σκηνώματα. Όμως, καθώς ύποσχέθηκε δέν έγκαταλείπει τά τέκνα του. Σ' όλους μπορώ νά πω έφανίστηκε μετά θάνατο, είτε φανερά, είτε εν όράματι.

Ό Παπα-Χαράλαμπος, άφού στά 40 του αξιώθηκε νά τόν δεί εν πλήρη δόξη, κατόπιν ύστερα από μιά φοβερή δοκιμασία πού πέρασε, παραπονούμενος σαν μωρό, έλεγε προσευχόμενος: «Που είσαι τώρα Γέροντά μου νά μέ παρηγορήσεις στην θλίψη μου;» Άκούει για μιά

στιγμή ν' ανοίγει ή πόρτα και νά! Φανερά ό Γέροντας Ίωσήφ μπροστά του. «Γιατί παιδί μου θλίβεσαι; Δέν σās ύποσχέθηκα ότι δέν θα σās έγκαταλείψω;» Αυτά εΐπε, άνοιξε τήν πόρτα και εξαφανίστηκε. Ό ΠαπαΧαράλαμπος τότε άφηρμένος τρέχει νά προλάβει τόν Γέροντα και φωνάζει δυνατά : «Γέροντά μου Γέροντά μου, μήν φεύγεις, έλα πίσω». Όμως σύντομα συνήλθε και κατάλαβε ότι ό Γέροντάς του άνήκει πλέον στόν ούρανό. Όμως άφησε μαρτυρία ότι δέν ξέχασε και τά τέκνα του στην γή. Σημείον ότι εκείνο όλο το βάρος τής φοβερης δοκιμασίας έφυγε και τόν διαδέχθηκε μία γαλήνη ούράνια.

Στήν Νέα Σκήτη ό Παπα-Χαράλαμπος παρέμεινε μέχρι τό 1967. Αφοϋ άπέκτησε μεγάλη φήμη ως πνευματικός, πλήθη μοναχών και λαϊκών τόν επισκέπτονταν. Μάλιστα μερικοί εξέφρασαν έπιθυμία νά έγκαταβιώσουν μαζί του. Γι' αυτό και ή ανάγκη εύρύτερου χώρου τόν όδηγησε κατά τό 1967 μέ τή συνοδεία του στό Χιλανδαρινό Κελλί «Μπουραζέρι». Έκει διέπρεψε ως πνευματικός στό κέντρο του Άγίου Όρους και μάλιστα ως πνευματικός τής Άθωνιάδος Σχολής, ή όποία τότε ήκμαζε μέ 120 περίπου ίεροσπουδαστές.

Οί καθημερινές άγρυπνίες μέ Θεία Λειτουργία συνεχίζονταν κι εκεί κανονικά. Έξομολογούσε, παρηγορούσε, στηρίζε πλήθη ανθρώπων. Όνομάστηκε έπαξίως διδάσκαλος τής νοεράς προ-

σευχής. Άξίως λέγω διότι αυτά πού δίδασκε ήταν άπαύγασμα προσωπικών βιωμάτων. Δέν ήταν στεγνά λόγια. Γι' αυτό όλες οι καλοπροαίρετες ψυχές δέχονταν ως καλή γή τόν ζωντανό σπόρο, ό όποίος άμέσως τελεσφορούσε.

Τύχαινε νά έλθουν άσχετοι, αλλά καλοπροαίρετοι άνθρωποι. Νά έξομολογηθούν για πρώτη φορά και νά διδαχθούν τήν έπιστήμη τής νοεράς προσευχής. Διαβεβαιώ ως αυτόπτης, ότι από τήν πρώτη νύκτα, άκολουθοϋσαν τό πρόγραμμα τής νυκτερινής άγρυπνίας και Θ. Λειτουργίας. Πολλοί έφευγαν τελείως άλλαγμένοι και ανακαινισμένοι, βάζοντας μία νέα αρχή στην ζωή του. Μερικοί παρέμειναν μέ τόν Γέροντα προκρίνοντας μαζί του τόν μονήρη βίο.

Ένας νέος, άφοϋ άποφυλακίστηκε, ήλθε στό Άγιο Όρος. Έξομολογήθηκε για πρώτη φορά και έμεινε μοναχός. Άλλος πάλι μπλεγμένος μέ βαριά ναρκωτικά σπρώχτηκε θαυματουργικά στό Περιβόλι τής Παναγίας μας. Έξομολογήθηκε για πρώτη φορά. Όχι μόνο έκοψε τά ναρκωτικά, αλλά έγινε και μοναχός.

Έπιλείπει μέ ό χρόνος διηγούμενον περι Παπα-Χαραλάμπους. Τονίζω μία ακόμη άρετή του άειμνηστου ΠαπαΧαραλάμπους, τήν έλεημοσύνη, τόσοσν ώστε όλοι οι άποροι περνούσαν από τό Μπουραζέρι και έπειτα από τήν Ι. Μ. Διονυσίου για νά έλεηθούν πλουσιοπαρόχως. Τ' άπορα παιδιά τής Άθωνιάδας και πόσοι άλλοι εύρισκαν στόν Παπα-Χαράλαμπο πνευματική, αλλά και ύλική συμπαράσταση.

Κατά τό 1979, ύστερα από άσφυκτικές πιέσεις μεταβαίνει ό ΠαπαΧαράλαμπος μέ τήν συνοδεία του προς επάνδρωση τής ευαγοϋς Ι. Μ. Διονυσίου. Έκει παρέμεινε δέκα χρόνια ως ήγούμενος και τό ύπόλοιπο τής ζωής του ως έφησυχάζων προηγούμενος, αλλά και πατέρας όλης τής Άδελφότητας, μέχρι τής όσίας τελευτής, του τήν 1.1.2001.

Άς έχουμε όλοι τήν ευχή του!

(Ταπεινό άφιέρωμα επ' ευκαιρία δέκα ετών από τής προς Κύριο εκδημίας του άειμνηστου Γέροντος. Ίωσήφ μοναχός Διονυσιάτης ένα από τά πολλά πνευματικά του τέκνα.)
πηγή: vatopaidiFriend

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Διαθέτουμε έντελώς φυσικά έλαια με βάση τό ελαιόλαδο
καί διάφορα βότανα τής φύσης

● **ΧΑΜΟΜΗΛΕΛΑΙΟ** Διευκολύνει τή θεραπεία τής άκμής, καθαρίζει τό δέρμα, θεραπεύει τά σκασιμένα χέρια, καταπραϊντικό έκζεμάτων με κνησμό. Γιά Βρέφη: Κρυολόγημα του στήθους. Μασάζ στη κοιλιά γιά κολικούς. Με έντριβές βοηθά σε νευραλγίες ή ρευματικούς πόνους, ανακουφίζει τά κουρασμένα χέρια καί πόδια. Θα ήρεμήσει καί τό έρεθισμένο δέρμα. Αντιφλεγμονικό, αντισπασμωδικό, καταπραϊντικό καί χαλαρωτικό με αντιαλλεργικές ιδιότητες. Χρήσεις: "Έλκος του στόματος" • Διάρροια • Δυσπεψία καί ξυλίλα • Άϋπνια • Σύνδρομο έρεθισμού των έντέρων • Έλκος στομάχου.

● **ΛΕΒΑΝΤΕΛΑΙΟ** Ανακουφίζει τά ήλιακά έγκαύματα. Χρησιμοποιείται καί ως άντηλιακό. • Μασάζ γιά: Μύς που πονάνε, κροτάφους, αύχένα. Τρείς με τέσσερις σταγόνες στο ρόφημα, καταπολεμά πονοκεφάλους, ήμικρανίες καί νευρασθένειες. • Με μασάζ πριν τον ύπνο είναι ήρεμιστικό καί χαλαρωτικό.

● **ΑΓΡΙΟΡΑΔΙΚΕΛΑΙΟ** Με άπλή έπάλειψη σβήνει τίς δύσκολες ρυτίδες, τά καφετιά στίγματα τής ηλικίας, τίς μικρές έλιές, εξαφανίζει τίς βλεφαρίτιδες καί τίς "σακούλες" κάτω από τά μάτια. Τρείς με τέσσερις σταγόνες στο ρόφημα, κατεβάζει τή χοληστερίνη, τό σάκχαρο, βοηθάει στο συκώτι καί στην κατακράτηση υγρών.

● **ΔΑΦΝΕΛΑΙΟ** Τό δαφνέλαιο είναι πλούσιο σε βιταμίνη E καί λιπαρά όξέα. Τονωτικό των μαλλιών, προστατεύει καί ενισχύει τή δομή τής τρίχας, τρέφει, δυναμώνει καί δίνει λάμψη στο μαλλιά. Ίδανικό γιά τήν αντιμετώπιση τής έποχιακής ή μόνιμης τριχόπτωσης γιά άνδρες καί γυναίκες. Χρήση: Μασάζ γιά τό δυνάμωμα των μαλλιών. Κάντε άπαλό μασάζ με μιά ποσότητα στο τριχωτό του κεφαλιού γιά 2-3 λεπτά, αφήστε το νά δράσει γιά μισή ώρα καί ξεπλύνετε στη συνέχεια.

● **ΒΑΣΑΜΕΛΑΙΟ** Με μιά άπλή έπάλειψη. Ανακουφίζει καί θεραπεύει άμεσα: πληγές, έγκαύματα, κισούς, φλεγμονές, έρεθίσματα, κνησμούς, τσιμπήματα έντόμων, δερματοπάθειες, σκασιματα σε πτέρνες καί άγκώνες, αιμορροΐδες, ρευματισμούς, άρθρικά. Τρείς σταγόνες στο ρόφημα ανακουφίζει το έλκος στομάχου τήν διάρροια, έσωτερικές φλεγμονές, καούρες, έσωτερικές αιμορροΐδες. Είναι τονωτικό γιά τήν άποκατάσταση του νευρικού συστήματος.

● **ΡΙΓΑΝΕΛΑΙΟ** Κατάλληλο γιά: Μύκητες Νυχιών, Ψωρίαση, Πιτυρίδα, Κασίδα, Άρθρίτιδα, Σμηγματόρροια, Λειχήνες, Υείρες. Η ίσχυρή άντικη καί άντιβακτηριακές ιδιότητες βοηθούν στις δερματικές λοιμώξεις. Τρείς με τέσσερις σταγόνες στο ρόφημα, βελτιώνει καί βοηθά τό άναπνευστικό καί σκοτώνει τά μικρόβια. Αντιπαρασιτικό βοηθά σε προβλήματα πέψης. Μπορεί νά ενισχύσει τό άνοσοποιητικό σύστημα. Είναι άποτοξινωτικό. Τό ριγανέλαιο έχει άντιοξειδωτικές ιδιότητες γιά τίς όποιες πιστεύεται ότι παίζουν καθοριστικό ρόλο στην πρόληψη πολλών μορφών καρκίνου. Είναι μιά καλή πηγή σιδήρου, μαγγανίου καθώς καί άσβεστίου.

Θεραπευτικές αλοιφές με άγνό κερι, έλαιόλαδο, & θεραπευτικά βότανα

Συσκευασία 200 gr: Τιμή 8 €

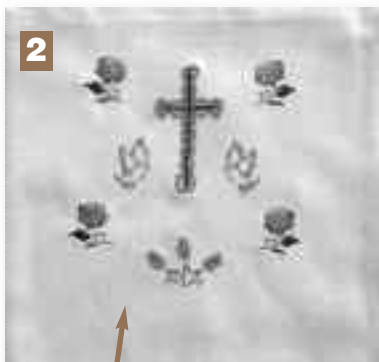
- **ΑΝΑΛΓΗΤΙΚΗ** για πόνους αυχένα, γονάτου, ρευματισμούς & αρθριτικά.
- **ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑ** για τή γρίπη και τό κρυολόγημα & τήν ψύξη.
- **ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΑ ΠΟΔΙΑ** για όρθοστασία & έντονη κούραση.
- **ΕΠΟΥΛΩΣΗ ΠΛΗΓΩΝ** για πολύ σκασμένα χέρια, κατακλίσεις κλπ.

**ΕΝΥΔΑΤΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ**
κρέμες με άγνό κερι,
έλαιοάδο
και αιθέρια έλαια.

Συσκευασία 30 gr:
Τιμή 5 €

ΝΕΑ θήκη (φάκελλος) για τό πρόσφορο

Φάκελλος σέ 3 διαφορετικά
σχέδια διάσταση 33X33 cm,
Τιμή: 15 €

Ἐ θήκη για τό αντίδωρο

Ἀντιδωροθήκη 18 X13 cm,
Τιμή: 5 €

**ΜΥΡΟ ΝΑΡΔΟΥ ΑΓΙΑΣ
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ** από τά Ιεροσόλυμα
Τιμή: 4 €

ΜΥΡΟ ΜΕ ΛΑΔΑΚΙ από 40 Άγια
Εύχέλαια πού έτελέσθησαν στον Πανάγιο
Τάφο του Χριστού μας.
Τιμή: 3 €

μοναστηριακό θυμίαμα (λιβάνι)

Ένα από τὰ διακονήματά μας εἶναι ἡ παρασκευὴ θυμιάματος πρώτης ποιότητος στὰ ἐξῆς ἐπιλεγμένα καὶ μοναδικὰ ἀρώματα:

- Χερουβικό
- Γαρδένια
- Μύρο
- Βηθλεέμ
- Ἄξιον Ἐστί
- Μύρο τοῦ Σάρωφ
- Νυχτολούλουδο
- Ἀναστάσιμο
- Ἀγγελικό
- Ἄθως
- Ἄνθος Ἐρήμου
- Βυζαντινό
- Σταυρολούλουδο
- Φούλι
- Σύπερ
- Τριαντάφυλλο με κεχριμπάρι

καρβουνάκια

σᾶς τὰ συνιστοῦμε γιατί ἀνάβουν πολὺ εὐκόλα καὶ διακοῦν. Συσκ. 5 τεμάχια **Τιμὴ: 3€**

προσευχητὰρι τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου

Περιέχει: Πρωϊνὴ προσευχὴ, Μεσονυκτικό, Ὁρθρο, Ἐνάτη Ὥρα, Ἐσπερινό, μικρὸ Ἀπόδειπνο, μεγάλο Ἀπόδειπνο, Ἀκολουθίες τῆς Διακαινισήμου, ἀπολυτικά ὅλης τῆς ἐβδομάδος, Κανόνες κατασκευτικούς, τροπάρια ψαλλόμενα εἰς μνήμας ἀγίων, εὐχές κατασκευτικές, Παράκληση στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό, μικρὴ Παράκληση στὴν Παναγία, Μεγάλὴ Παράκληση, Χαιρετισμούς, Θεία Μετάληψη, Εὐχές τῆς τραπέζης, Μηνολόγιο.

Τιμὴ: 12€

κεντημένα ΦΥΛΑΧΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ πού περιέχουν πολλές εὐλογίες

Κάθε χειροποίητο φυλαχτό περιέχει
μέσα ὅλες τίς κάτω εὐλογίες:

- Βραχάκι ἀπό τόν Φρικτό Γολγοθά.
- Ἄγιολουλουδο ἀπό τόν Πανάγιο Τάφο.
- ἀγνό κερι ἀπό τήν σφράγιση τοῦ Παναγίου Τάφο.
- κορδέλλα ἀπό τήν λιτάνευση τοῦ ἐπιταφίου τῆς Παναγίας στή Γεθσημανή.
- Μύρο ἀπό τόν Πανάγιο Τάφο.
- Λαδάκι ἀπό τίς ιερές κανδήλες πού καΐνε στόν Γολγοθά καί στόν Πανάγιο Τάφο καί στά ἄλλα ιερά Προσκνηήματα.

τό φυλαχτό τῶν
Ἱεροσολύμων σέ
μπρελόκ γιά τά
κλειδιά σας

Νέα εἰκόνα, εὐλογία ἀπό τά Ἱεροσόλυμα

Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΙΤΙΣΣΑ μέ χῶμα ἀπό τήν Ἁγία Γῆ.

Ἀπό τά Ἱεροσόλυμα,
φέραμε τίς εἰκόνες τῆς Παναγίας μας, τίς
ὁποῖες σταυρώσαμε στόν Πανάγιο Τάφο γιά
εὐλογία. Ἡ θαυματουργή εἰκόνα τῆς Παναγίας
τῆς Ἱεροσολυμίτισσας εὐρίσκεται στοῦ σπήλαιου
τῆς Γεθσημανῆ, πίσω ἀπό τόν Τάφο τῆς Πανα-
γίας μας. Εἶναι ἀχειροποίητος καί βρέθηκε μέ
θαυματουργικό τρόπο στοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν.

ΛΑΜΠΑΔΕΣ λευκές για τήν

Ἀνάσταση *σέ 4 διαφορετικά σχέδια, συσκευασμένες σέ κουτί*

Ὅπως κάθε χρόνο αὐτήν τήν ἐποχή φτιάχνουμε λαμπάδες γιά τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα καί τήν Ἀνάσταση. Μέ τό διακόνημα αὐτό μπορούμε νά συνεχίζουμε τά ἔργα στό Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιατί πάντοτε ἀντα-

ποκρίνεσθε καί σᾶς παρακαλοῦμε νά πάρετε καί φέτος γιά ἐσᾶς καί τούς γνωστούς σας, τίς λαμπάδες σας ἀπό τό Μοναστήρι μας, βοηθώντας καί μέ αὐτόν τόν τρόπο τό ἔργο μας.

ΛΑΜΠΑΔΕΣ

χειροποίητες

ἀπό κερῆθρα μέ ἄγνό

μελισσοκέρι ζωγραφισμένες ἢ σκέτες

ΤΑ 33 ΚΕΡΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Συμβολίζουν τά 33 χρόνια τοῦ Χριστοῦ καί εἶναι ἀναμμένα μέ τό Ἅγιο Φῶς. Οἱ πιστοί τά ανάβουν στό σπίτι τους γιά εὐλογία καί ἀποφυγή ἀπό κάθε πειρασμό, μέ τήν δύναμη τοῦ Ἀναστάντος Κυρίου μας.

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί μας αδελφοί, φίλοι και συμπαραστάτες στό Μοναστήρι τών Ἁγίων μας Νεκταρίου Πενταπόλεως καί Φανουρίου τοῦ νεοφανοῦς.

Μέ ὄλο τό θάρρος πού μᾶς δίνει ἡ ἀγάπη σας, θέλουμε νά μοιρασθοῦμε τήν δύσκολη οἰκονομική κατάσταση στήν ὁποία βρίσκεται τό Μοναστήρι μας μέ τήν θερμή παράκληση νά μᾶς βοηθήσετε ὅσο μπορεῖτε, γιατί συμμεριζόμαστε καί τίς δικές σας ἀνάγκες πού σίγουρα εἶναι πολλές.

Ὁ χειμώνας εἶναι δύσκολος γιά τά μέρη μας, τό πετρέλαιο μᾶς τελείωσε καί δέν ἔχουμε τή δυνατότητα νά ἀνταπεξέλθουμε σ' αὐτήν τήν μεγάλη ἀνάγκη. Στόν ἱερό Ναό τών Ἁγίων μας ἡ Θεία Λειτουργία τελεῖται χωρίς θέρμανση κάτω ἀπό χαμηλές θερμοκρασίες. Τό ἴδιο καί τά κελλιά τών μοναζουσῶν εἶναι κρύα, ἀλλά καί στούς χώρους τών διακονημάτων ἡ ὑγρασία καί τό κρύο διαπερνᾷ τά κόκκαλα. Μέ παγωμένα τά χέρια ἐργάζονται οἱ μοναχές τά ἐργόχειρα ἐλπίζοντας νά ἔλθει καμιά ψυχούλα στό Μοναστήρι γιά νά τά διαθέσουν. Ὅμως ὄλους αὐτούς τούς μῆνες δέν προσέρχονται παρά μόνον ἐλάχιστοι ἐπισκέπτες στό Μοναστήρι μας. Τά ἔξοδα πολλά γιά τήν 16μελή μας μοναστική οἰκογένεια πρωτίστως γιά νά συντηρηθοῦμε καί ὕστερα νά ἐφοδιασθοῦμε τό πετρέλαιο γιά τόν ὑπόλοιπο χειμώνα. Συγχωρέστε μας πού σᾶς κουράζουμε, ἐλπίζουμε οἱ Ἅγιοί μας νά σᾶς σκεπάζουν στίς δύσκολες ἡμέρες πού διερχόμεθα καί νά σᾶς βοηθοῦν σέ κάθε σας ἀνάγκη, ὅπως κι ἐσεῖς εἶστε πάντα ἀρωγοί, συμπαραστάτες καί βοηθοί μας στίς δικές μας ἀνάγκες.

